

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 25.5.2016
COM(2016) 283 final

2016/0148 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea
legislației în materie de protecție a consumatorului**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2016) 164 final}

{SWD(2016) 165 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

Articolul 21a din Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului, denumit în continuare „Regulamentul CPC”)¹ prevede obligația Comisiei de a evalua eficacitatea și mecanismele operaționale ale regulamentului respectiv și de a analiza în detaliu posibilitatea includerii în anexa la regulament a unor acte legislative suplimentare care protejează interesele consumatorilor. În urma acestei evaluări, Comisia prezintă, după caz, o propunere legislativă de modificare a regulamentului.

În 2012, Comisia a început prin a efectua o evaluare externă² a funcționării Regulamentului CPC. Aceasta a fost urmată de o consultare publică³ (desfășurată în perioada 2013-2014), de summitul din 2013 dedicat consumatorilor⁴, de două rapoarte bienale publicate în 2009⁵ și 2012⁶ și de Raportul din 2014 al Comisiei privind funcționarea Regulamentului CPC⁷. În 2015 a fost finalizată o evaluare a impactului pentru a evalua necesitatea unei propuneri legislative. Comisia a comandat, de asemenea, studii juridice și economice⁸ pe care să se sprijine în procesul de evaluare a Regulamentului CPC. Această evaluare, prevăzută a fi finalizată inițial înainte de sfârșitul anului 2014, a fost amânată pentru a ține seama și de prioritățile politice ale actualei Comisii.

Strategia privind piața unică digitală⁹, adoptată de către Comisie la 6 mai 2015, a anunțat că, pentru a dezvolta mecanisme de cooperare mai eficiente între autoritățile naționale însărcinate cu asigurarea aplicării legislației UE în materie de protecție a consumatorilor, Comisia va prezenta o propunere de revizuire a Regulamentului CPC. Strategia privind piața unică¹⁰, adoptată de Comisie la 28 octombrie 2015, a reiterat intenția Comisiei de a asigura o mai bună aplicare de către autoritățile naționale a legislației UE în materie de protecție a consumatorilor printr-o reformă a Regulamentului CPC.

Raportul elaborat de Comisie în temeiul articolului 21a din Regulamentul CPC, care ține seama de raportul de evaluare a impactului finalizat în 2015, prezintă rezultatele evaluării eficacității și a mecanismelor operaționale ale regulamentului CPC. Concluziile acestuia sunt că regulamentul actual trebuie înlocuit pentru a răspunde provocărilor economiei digitale și

¹ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, JO L 364, 9.12.2004, p. 1, textul consolidat: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=celex:02004R2006-20130708>

² Evaluarea externă a Regulamentului privind cooperarea în materie de protecție a consumatorilor, Raportul final al Consorțiului pentru evaluarea politicii de protecție a consumatorilor, 17 decembrie 2012 („evaluarea”), http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

³ Sinteza răspunsurilor părților interesate la consultarea publică cu privire la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului (Regulamentul CPC), http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf

⁴ http://ec.europa.eu/consumers/events/ecs_2013/report/Summitconclusions.pdf

⁵ Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu cu privire la aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004, COM(2009) 336 final, 7.7. 2009, http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/Commission_report_ro.pdf

⁶ Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 2006/2004, COM(2012) 0100 final, 12.3.2012, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012DC0100&from=RO>

⁷ COM (2014) 439 final, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52014DC0439&qid=1464705291435&from=RO>

⁸ Urmează să fie publicate împreună cu propunerea legislativă.

⁹ COM (2015) 192 final, <http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/>

¹⁰ COM (2015) 550 final, http://ec.europa.eu/growth/single-market/index_en.htm

dezvoltării comerțului transfrontalier cu amănuntul în UE. Acest raport al Comisiei este adoptat concomitent cu propunerea Comisiei privind un regulament care va înlocui actualul Regulament CPC.

Această propunere de regulament modernizat face parte din programul de lucru al Comisiei pentru 2016¹¹ și se bazează pe experiența acumulată de rețeaua CPC din 2007 până în prezent în materie de cooperare în vederea asigurării aplicării legislației. Prezenta expunere de motive specifică motivele care au stat la baza propunerii, concentrându-se asupra elementelor principale, în special asupra noilor instrumente de cooperare care sunt propuse.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Contextul din domeniul de politică vizat: necesitatea unui mecanism formal de cooperare transfrontalieră în materie de asigurare a aplicării legislației

Regulamentul CPC armonizează cadrul de cooperare dintre autoritățile naționale din UE¹² astfel încât acțiunile acestora în materie de asigurare a aplicării legislației să vizeze piața unică¹³ în toate dimensiunile sale. Obiectivul principal al Regulamentului CPC este de a asigura securitatea juridică în cadrul pieței unice prin aplicarea coerentă a actelor legislative cheie care formează *acquis-ul* Uniunii în domeniul protecției consumatorilor și care figurează în anexa la regulament¹⁴. Dispozițiile existente la nivel național pentru asigurarea aplicării legislației Uniunii în materie de protecție a consumatorilor nu sunt suficiente într-un context transfrontalier. Prin urmare, pentru a-i împiedica pe comercianții neconformi să exploateze lacunele și limitările teritoriale și de altă natură care restrâng capacitatea statelor membre de a asigura aplicarea legislației, este crucial să existe între autoritățile publice o cooperare transfrontalieră eficientă la nivelul Uniunii cu privire la asigurarea aplicării legislației.

Această cooperare se realizează în prezent prin intermediul unui mecanism de alertă și al unui mecanism de asistență reciprocă¹⁵, completate de un set de competențe minime¹⁶ de care au nevoie autoritățile naționale pentru o cooperare transfrontalieră eficientă și solidă din punct de vedere juridic. Există, de asemenea, un mecanism de combatere a practicilor frauduloase care privesc mai mult de două țări¹⁷, prin care statele membre, cu ajutorul Comisiei, abordează împreună chestiunile de interes comun.

1.2. Evaluarea funcționării Regulamentului CPC

În 2012, Comisia a angajat un contractant care să realizeze o evaluare a Regulamentului CPC¹⁸. Concluzia acestei evaluări a fost că Regulamentul CPC a avut efecte benefice pentru

¹¹ COM(2015) 610.

¹² Autoritățile din SEE sunt și ele vizate, Regulamentul CPC având relevanță și pentru SEE.

¹³ Regulamentul prevede un temei juridic pentru extinderea normelor procedurale naționale astfel încât acestea să poată fi aplicate în situații transfrontaliere, adică atunci când o practică frauduloasă a unui comerciant stabilit într-un stat membru îi vizează pe consumatorii dintr-un alt stat membru.

¹⁴ Anexa la Regulamentul CPC include în prezent 18 acte legislative diferite în materie de protecție a consumatorilor și este actualizată în mod regulat, de fiecare dată când legislația materială în domeniu este suplimentată, modificată sau abrogată. Pe listă sunt incluse directive cu o sferă largă de aplicare, referitoare, printre altele, la practicile comerciale neloiale, clauzele abuzive din contracte, drepturile consumatorului, garanții, comerțul electronic, soluționarea alternativă a litigiilor (SAL), confidențialitatea și comunicațiile electronice sau legislația sectorială privind drepturile pasagerilor ori creditele de consum.

¹⁵ Articolele 6-8 din Regulamentul CPC.

¹⁶ Articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul CPC.

¹⁷ Articolul 9 din Regulamentul CPC.

¹⁸ Evaluarea externă a Regulamentului privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului, Raportul final al Consorțiului pentru evaluarea politicii de protecție a consumatorilor, 17 decembrie 2012:

http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

autoritățile de resort, pentru comercianți și pentru consumatori, fiind confirmate și adecvarea și relevanța obiectivelor sale¹⁹. A fost, de asemenea, evidențiat faptul că obiectivele respective nu au fost realizate pe deplin și că dispozițiile regulamentului nu au fost valorificate la potențialul lor maxim²⁰. Concluziile principale privesc²¹:

- **Domeniul de aplicare al Regulamentului CPC:** raportul de evaluare a sugerat că ar putea fi oportun să se analizeze necesitatea actualizării anexei la Regulamentul CPC pentru a asigura consecvența dintre legislația sectorială și cea orizontală care figurează în prezent în anexă, în special în sectorul transporturilor și al serviciilor financiare²².
- **Constrângeri cauzate de diferențele dintre normele procedurale naționale și competențele în materie de asigurare a aplicării legislației:** raportul de evaluare a sugerat că ar fi oportun să se examineze opțiunile pentru includerea unor standarde procedurale minime în Regulamentul CPC și pentru extinderea competențelor minime de anchetă și de asigurare a aplicării legislației ale autorităților CPC²³ astfel încât să fie depășite anumite dificultăți legate de eficiența cooperării²⁴.
- **Funcționarea rețelei CPC și acțiuni comune,** precum și **rolul Comisiei și al altor actori:** raportul de evaluare a subliniat faptul că încălcările pe scară largă care au loc simultan în mai multe state membre nu pot fi abordate în totalitate de actualul Regulament CPC²⁵. Raportul a identificat necesitatea oferirii de orientări suplimentare rețelei CPC cu privire la modul de utilizare și coordonare a acțiunilor comune de asigurare a aplicării legislației²⁶, inclusiv necesitatea clarificării rolului Comisiei²⁷ în aceste acțiuni.

1.3. Motivele și obiectivele propunerii

Regulamentul CPC a consolidat procesul de asigurare a aplicării normelor în materie de protecție a consumatorilor în întreaga UE²⁸. Cu toate acestea, pe principalele piețe de consum persistă un grad ridicat de neconformitate cu normele-cheie ale Uniunii în materie de protecție a consumatorilor. Cadrul actual nu permite să se asigure o aplicare solidă și uniformă a acestor norme în întreaga Uniune, lucru care este necesar pentru susținerea dinamismului pieței unice digitale.

Un nivel ridicat de neconformitate cu normele-cheie ale Uniunii în materie de protecție a consumatorilor

Rata actuală de neconformitate a întreprinderilor cu acquis-ul UE în materie de protecție a consumatorilor indică faptul că eforturile de asigurare a aplicării normelor sunt suboptimale. Acțiunile coordonate de verificare a site-urilor de comerț electronic („acțiuni de verificare” - *sweep*) efectuate de autoritățile CPC din 2007 până în prezent indică o rată de neconformitate

¹⁹ Secțiunea 8.2 (p. 115) din raportul de evaluare.

²⁰ Secțiunea 8.3.4 (p. 118) din raportul de evaluare.

²¹ Secțiunea 9 (p. 121) din raportul de evaluare.

²² Secțiunea 2 (p. 40) din raportul de evaluare.

²³ În acest text, termenii „autorități CPC” și „autorități de resort” sunt interschimbabili și înseamnă același lucru.

²⁴ Secțiunea 4 (p. 58) și secțiunea 9.4 (p. 121) din raportul de evaluare.

²⁵ Secțiunea 5.9 (p. 94-95) și secțiunea 9.5 (p. 122) din raportul de evaluare.

²⁶ Ibidem.

²⁷ Ibidem.

²⁸ Secțiunea 1 din Raportul Comisiei de evaluare a eficacității Regulamentului (CE) nr. 2006/2004, care însoțește prezenta propunere.

cu normele de bază în materie de protecție a consumatorilor situată între 32 % și 69 % pe piețele verificate²⁹. Aceste rezultate sunt coroborate de datele furnizate de Centrele Europene ale Consumatorilor: două treimi din cele 37 000 de reclamații individuale primite în 2014 se referă la achiziții transfrontaliere online³⁰. În plus, o estimare prudentă, bazată pe un eșantion reprezentativ alcătuit din cinci sectoare online (îmbrăcăminte, produse electronice, activități de recreere, credite de consum și pachete de servicii de călătorie) arată că 37 % din comerțul electronic din UE nu respecta în 2014 legislația Uniunii în materie de protecție a consumatorilor. Prejudiciul rezultat ca urmare a acestui fapt este estimat la aproximativ 770 de milioane EUR pe an pentru consumatorii care fac cumpărături online transfrontaliere dacă se iau în considerare numai sectoarele care au făcut obiectul evaluării³¹.

Este necesară, prin urmare, o propunere legislativă care să abordeze deficiențele identificate ale Regulamentului CPC. Obiectivul general al propunerii este dezvoltarea unor mecanisme CPC moderne, eficiente și eficace, care să reducă prejudiciile aduse consumatorilor ca urmare a încălcărilor transfrontaliere și pe scară largă ale legislației UE în materie de protecție a consumatorilor. Pentru aceasta este nevoie în special să fie tot mai puține situațiile în care încălcările transfrontaliere și pe scară largă importante nu sunt detectate sau nu sunt suficient abordate prin intermediul cadrului CPC și să se garanteze faptul că autoritățile de protecție a consumatorilor ajung la rezultate similare în acțiunile lor de combatere a aceluiași practici frauduloase.

1.4. Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat

Comisia propune modernizarea actualului Regulament CPC, prin consolidarea nivelului de armonizare, pentru a putea fi abordate dificultățile menționate mai sus și a se facilita asigurarea aplicării transfrontaliere a legislației Uniunii în materie de protecție a consumatorilor pe piața unică.

Propunerea dezvoltă și mai mult principiile Regulamentului CPC existent în domeniile care trebuie consolidate având în vedere creșterea sferei și a anvergurii încălcărilor pe piața unică, în special în mediul online. Un astfel de domeniu este cooperarea în vederea combaterii încălcărilor pe scară largă. Printre alte instrumente, este propusă și o procedură comună la nivelul Uniunii pentru combaterea încălcărilor importante cu efecte nocive, care privesc cel puțin 3/4 din statele membre ce reprezintă împreună cel puțin 3/4 din populația UE. Conform propunerii, Comisia va lua decizia de a lansa procedura comună și va avea un rol de coordonare obligatorie în această procedură. Va fi, de asemenea, obligatoriu ca statele membre în cauză să participe la această acțiune comună.

Instrumentele propuse reprezintă un progres important în direcția cooperării în vederea asigurării aplicării legislației prin faptul că oferă un răspuns eficace, eficient și proporțional la

²⁹ Secțiunea 1.1 din raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere; a se vedea, de asemenea, un site internet dedicat acțiunilor de verificare CPC: http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/sweeps/index_en.htm

³⁰ Raportul aniversar al Rețelei Centrelor Europene ale Consumatorilor (ECC-Net) pentru perioada 2005-2015: http://ec.europa.eu/consumers/solving_consumer_disputes/non-judicial_redress/ecc-net/docs/ecc_net_-_anniversary_report_2015_en.pdf Datele prezentate în acest raport atrag atenția asupra a numeroase dificultăți cu care se confruntă consumatorii în context transfrontalier: primele cinci motive cel mai frecvent invocate în reclamații sunt: neefectuarea livrării (în 15 % din cazuri), produsele cu defect (11 %), problemele legate de contracte (10 %), neconformitatea produselor sau a serviciilor cu comanda (9 %) și practicile neloiale (6 %).

³¹ Această estimare se bazează pe abordarea elaborată în Regatul Unit pentru estimarea prejudiciilor financiare aduse consumatorilor. Aceasta se bazează pe verificarea, în anul 2014, a 2 682 de site-uri de comerț electronic din toate țările UE în sectoarele menționate. Pentru mai multe detalii, a se vedea anexa IV (p. 82) din raportul de evaluare a impactului care însoțește prezenta propunere.

încălcările pe scară largă cu o dimensiune europeană care aduc prejudicii semnificative consumatorilor și pieței unice.

Dat fiind că modificările propuse sunt multiple, Comisia propune, în conformitate cu principiul unei mai bune reglementări, înlocuirea Regulamentului CPC existent cu un nou regulament care să consolideze aceste modificări.

1.5. Coerența cu celelalte politici ale Uniunii

Propunerea este, de asemenea, pe deplin coerentă și compatibilă cu politicile existente ale Uniunii, inclusiv cele din sectorul transporturilor, unde legislația specifică privind drepturile pasagerilor prevede norme privind despăgubirea consumatorului³². Propunerea completează mecanismele de cooperare (schimburile de informații între autorități) disponibile în cadrul instrumentelor sectoriale care intră sub incidența Regulamentului CPC.

Propunerea nu reia normele sectoriale existente prevăzute de acest act legislativ al Uniunii. Normele existente se vor aplica despăgubirilor acordate consumatorilor în sectoarele vizate și în contextul CPC, în special în vederea calculării valorii despăgubirilor datorate (de exemplu, în cazul transportului aerian de pasageri). Propunerea completează aceste norme, prevăzând competențe și proceduri de cooperare prin care să se abordeze încălcările survenite în interiorul Uniunii și încălcările pe scară largă.

Regulamentul este consecvent cu mecanismele de cooperare transfrontalieră prevăzute de Directiva privind conturile de plăți și de Directiva privind creditele ipotecare, ale căror dispoziții sunt incluse în sfera de aplicare a Regulamentului CPC. Având în vedere mecanismele de cooperare existente în temeiul acestor directive pentru încălcările survenite în interiorul Uniunii, capitolul III (mecanismul de asistență reciprocă) nu se va aplica în cazul încălcărilor survenite în interiorul Uniunii ale acestor directive. Capitolul IV se va aplica integral încălcărilor pe scară largă ale acestor directive. Pentru a asigura coerența acțiunilor în domeniul serviciilor financiare, Autoritatea Bancară Europeană ar trebui să fie informată cu privire la acțiunile coordonate și comune desfășurate în temeiul secțiunilor I și II ale capitolului IV din regulament în măsura în care respectivele acțiuni vizează încălcări ale acestor două directive (rol de observator).

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

2.1. Temeiul juridic

Temeiul juridic al propunerii, așa cum este și în cazul actualului Regulament CPC, este articolul 114 din TFUE. Propunerea are drept scop eliminarea denaturărilor concurenței și a obstacolelor de pe piața internă (articolul 26 din TFUE) și urmărește să mențină și să sporească eficacitatea și eficiența sistemului de asigurare a aplicării transfrontaliere a legislației Uniunii în materie de protecție a consumatorilor.

2.2. Subsidiaritatea

Protecția consumatorilor ține de competențele partajate între Uniune și statele membre. În conformitate cu articolul 169 din TFUE, Uniunea contribuie, printre altele, la protejarea intereselor economice ale consumatorilor, precum și la promovarea dreptului acestora la informare și educație în scopul apărării intereselor lor. Caracterul lipsit de frontiere al tehnologiilor digitale creează dificultăți în ceea ce privește asigurarea de către autoritățile

³² De exemplu, articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, JO L 46, 17.2.2004, p. 1.

publice a respectării drepturilor consumatorilor europeni, acțiunile acestor autorități fiind limitate de granițele jurisdicționale naționale. În schimb, comercianții online își aplică modelele de afaceri și practicile comerciale în întreaga Uniune și chiar la nivel mondial, fără a fi împiedicați de granițele naționale.

Prin urmare, pentru a asigura aplicarea coerentă a legislației în materie de protecție a consumatorilor în întreaga Uniune și pentru a combate în mod eficient încălcările legislației Uniunii în acest domeniu care privesc mai multe state membre, este necesar să se prevadă dispoziții armonizate pentru coordonarea acțiunilor desfășurate de autoritățile publice în vederea asigurării aplicării legislației. În absența unui cadru de cooperare la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să se bazeze fie pe un număr mare de acorduri bilaterale, fie pe schimburi lungi și anevoioase de elemente de probă și de alte documente între autoritățile judiciare și consulare. În plus, deciziile pronunțate împotriva unui comerciant din alt stat membru nu ar fi întotdeauna executorii. Acest lucru ar încetini și ar face de multe ori ineficient procesul de asigurare a aplicării legislației în cazurile transfrontaliere și ar cauza întârzieri considerabile și lacune în materie de aplicare a legislației. În plus, un astfel de sistem i-ar putea incita pe comercianți să se mute într-un alt stat al Uniunii pentru a evita să se conformeze deciziilor executorii pronunțate într-un stat membru. La rândul său, acest lucru ar perturba condițiile echitabile și concurența loială pe piața unică și ar reduce încrederea consumatorilor în tranzacțiile transfrontaliere.

Toate măsurile prevăzute de prezenta propunere se referă la situații transfrontaliere sau la încălcări pe scară largă care au loc în mai multe state membre. Aspectele transfrontaliere ale legislației UE în materie de protecție a consumatorilor nu pot fi abordate într-o măsură suficientă prin acțiunile individuale ale statelor membre. Statele membre nu pot asigura singure cooperarea și coordonarea eficientă a activităților lor de asigurare a aplicării legislației. În special în chestiunile care privesc mai multe state membre sau întreaga Uniune, trebuie asigurată coerența rezultatelor în materie de aplicare a legislației întrucât aceste măsuri se bazează pe legislația Uniunii în domeniul protecției consumatorilor, care conține, în cea mai mare parte, dispoziții de armonizare maximă. Prin urmare, în special pentru acele aspecte care au un impact la nivelul întregii Uniuni (încălcările pe scară largă care au o dimensiune europeană și care afectează cel puțin 21 de state membre), Comisia este cea mai în măsură să asume un rol de coordonare, date fiind anvergura și sfera problemei, necesitatea coordonării între mai multe autorități și necesitatea ca rezultatul obținut să fie coerent atât pentru consumatori, cât și pentru comercianți. În această privință, întreprinderea de acțiuni la nivelul Uniunii ar aduce beneficii clare (comparativ cu acțiunile individuale ale statelor membre), îmbunătățind eficacitatea și eficiența pentru toți actorii în cauză.

În același timp, în ceea ce privește încălcările pe scară largă care nu ating pragul necesar pentru a avea o dimensiune europeană, propunerea prevede, în conformitate cu principiul subsidiarității, că astfel de acțiuni coordonate vor fi coordonate în primul rând de către statele membre. Implicarea Comisiei în calitate de coordonator în astfel de acțiuni va fi opțională, ținându-se cont, după caz, de anvergura și sfera acestor încălcări.

În plus, la fel ca în cazul Regulamentului CPC actual, propunerea vizează încălcările survenite în interiorul Uniunii, precum și, ca element nou, încălcările pe scară largă care au trăsături comune și care au loc în mai multe sau în toate statele membre. Propunerea nu vizează încălcările interne care au loc doar într-un stat membru.

Armonizarea competențelor autorităților de resort prevăzută de prezentul regulament se limitează la încălcările survenite în interiorul Uniunii și la încălcările pe scară largă, competențele încredințate autorităților publice în temeiul legislației naționale neputând fi, în cea mai mare parte, utilizate pentru acest tip de încălcări deoarece sfera de aplicare a acestor

competențe este limitată la chestiunile interne. Competențele minime propuse pentru cooperarea în context transfrontalier nu pot fi introduse de fiecare stat membru în mod individual deoarece granițele jurisdicționale nu ar permite utilizarea lor în afara frontierelor naționale, în cazurile în care sunt afectați consumatorii din alte state membre. Astfel, de exemplu, elementele de probă colectate utilizând competențele conferite la nivel național nu ar putea fi utilizate într-un alt stat membru deoarece acestea nu ar fi putut fi obținute în mod legal în statul membru respectiv. Acesta este motivul pentru care competențele minime care trebuie utilizate în context transfrontalier trebuie să fie prevăzute într-un instrument elaborat la nivelul Uniunii, care să depășească limitările jurisdicționale naționale. Aceste limitări jurisdicționale ale acțiunilor de aplicare a legislației ale statelor membre individuale sunt deja recunoscute în considerentele 2, 5, 6, 7 și 18 din Regulamentul CPC actual.

2.3. Proportionalitatea

Propunerea nu aduce atingere competențelor statelor membre în ceea ce privește asigurarea aplicării legislației. Cu toate acestea, ar putea fi necesar ca unele state membre să își adapteze normele procedurale naționale pentru a se asigura că autoritățile lor CPC își pot utiliza în mod eficace în context transfrontalier competențele minime actualizate pentru a coopera și a aborda încălcările survenite în interiorul Uniunii și încălcările pe scară largă.

Așa cum face și actualul Regulament CPC, propunerea prevede un set de competențe minime pentru toate autoritățile de resort din statele membre în contextul încălcărilor în interiorul Uniunii și al încălcărilor pe scară largă. Nivelul de armonizare ales este necesar pentru ca relațiile de cooperare și schimbul de elemente de probă între autoritățile de resort să se deruleze fără probleme și pentru a remedia situația actuală, în care nu se poate asigura aplicarea consecventă și coerentă pe piața internă a anumitor părți ale acquis-ului UE în domeniul protecției consumatorilor deoarece autoritățile de resort din unele state membre nu dispun de competențele necesare pentru a ancheta și a pune capăt unor astfel de încălcări. Acesta nu depășește însă ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.

Prin urmare, propunerea va îmbunătăți cooperarea în materie de asigurare a aplicării legislației fără a impune o sarcină disproporționată sau excesivă autorităților statelor membre.

2.4. Alegerea instrumentului

Ca și în cazul actualului Regulament CPC, singurul instrument adecvat pentru realizarea obiectivelor de mai sus este un regulament. O directivă sau o directivă-cadru nu ar permite atingerea obiectivelor, întrucât în urma transpunerii sale granițele jurisdicționale și, așadar, și conflictele jurisdicționale ar continua să existe.

3. REZULTATELE CONSULTĂRII PĂRȚILOR INTERESATE, ALE EVALUĂRII IMPACTULUI ȘI ALE RAPORTULUI DE EVALUARE A CPC

3.1. Consultarea părților interesate

În perioada octombrie 2013-februarie 2014, Comisia a organizat o consultare publică pe internet³³ cu privire la o eventuală reformă a Regulamentului CPC³⁴. Părțile interesate au fost invitate să își exprime punctul de vedere cu privire la modul în care ar putea fi îmbunătățită funcționarea și eficacitatea Regulamentului CPC, concentrându-se pe trei domenii: (i) metodele de identificare a evoluției pieței și a încălcărilor; (ii) necesitatea ca autorităților însărcinate cu asigurarea aplicării legislației să li se încredințeze competențe suplimentare pentru a putea coopera și să li se aplice standarde procedurale comune și (iii), ținând cont de constrângerile asupra bugetelor publice, analiza oportunității unei coordonări la nivelul Uniunii în materie de asigurare a aplicării legislației și a modalităților prin care aceasta ar putea contribui la abordarea mai eficace a încălcărilor pe scară largă ale legislației Uniunii privind protecția consumatorilor care aduc prejudicii consumatorilor și comercianților din întreaga Europă.

În total, au fost primite 222 de răspunsuri, care au fost, în general, suficient de reprezentative pentru toate părțile direct vizate de revizuirea Regulamentului CPC³⁵.

Toate părțile interesate (autoritățile publice, asociațiile de consumatori, Centrele Europene ale Consumatorilor, întreprinderile și consumatorii individuali) au susținut necesitatea conferirii unor competențe minime suplimentare, în special competența de a efectua achiziții cu titlu de test în scopul anchetelor; o competență explicită (în anumite condiții definite) de a face public numele comercianților care au comis încălcări; competența de a aplica penalități pentru a recupera veniturile obținute ilicit și competența de a solicita aplicarea unor măsuri provizorii, în așteptarea finalizării procedurilor. Aceste competențe au fost susținute de fiecare grup de părți interesate³⁶ în proporție de peste 50 %.

În ceea ce privește căile de atac la dispoziția consumatorilor³⁷, principalii susținători ai acestor măsuri au fost autoritățile din Germania, Austria și Regatul Unit. Alte state membre (țările din Europa de Est, Italia, Irlanda și Luxemburg) au fost mai rezervate, temându-se că astfel de măsuri ar putea fi costisitoare pentru autorități, în timp ce alte autorități au fost neutre. Asociațiile profesionale au fost, de asemenea, mai puțin favorabile acestei măsuri³⁸. În schimb, asociațiile de consumatori au susținut cu tărie această măsură (toate cele 34 de asociații care au răspuns la consultarea publică au fost în unanimitate în favoarea măsurii)³⁹.

³³ În plus față de consultarea publică, au avut loc în perioada 2013-2015 consultări periodice cu asociațiile de consumatori, cu rețelele de consumatori și cu înalți funcționari din autoritățile naționale din acest sector prin intermediul rețelelor instituite ale Comisiei. În plus, au fost organizate două ateliere (în 2014 și în 2015) pentru ca experții din statele membre să discute cu privire la domeniile-cheie ale regulamentului care ar putea face obiectul revizuirii. Au avut loc discuții suplimentare în cadrul Summitului european dedicat consumatorilor (martie 2013, Bruxelles) și al Conferinței de la Roma (din iulie 2014) consacrate chestiunii asigurării aplicării legislației, precum și în cadrul Consiliului Competitivitate (septembrie 2014).

³⁴ Raportul care cuprinde rezumatul răspunsurilor părților interesate este disponibil la adresa: http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/cross-border_enforcement_cooperation/docs/140416_consultation_summary_report_final_en.pdf

³⁵ Marea majoritate (83 %) a părților interesate care erau familiare cu dispozițiile Regulamentului CPC, cum ar fi guvernele, autoritățile publice și asociațiile de consumatori; a se vedea secțiunea 2.3 (p. 4) din raportul privind consultarea părților interesate.

³⁶ Pentru o defalcare pe tipuri de respondenți, a se vedea ibidem, secțiunea 5.1 (p. 22).

³⁷ Secțiunea 5.2 (p. 26-27), ibidem.

³⁸ Ibidem.

³⁹ Ibidem.

În ceea ce privește standardele pentru abordarea încălcărilor în cadrul Regulamentului CPC în vederea depășirii diferențelor existente în prezent între normele procedurale naționale, 88 % dintre respondenți au susținut posibilitatea introducerii unor criterii/standarde procedurale comune⁴⁰. Printre domeniile în care introducerea de standarde a fost considerată deosebit de relevantă și a fost susținută în proporție de peste 55 % se numără: publicarea deciziilor executorii; accesul la documente; colectarea elementelor de probă; verificarea site-urilor internet și acceptarea rezultatelor unei anchete desfășurate de către o autoritate parteneră⁴¹.

Aproape toți respondenții (dintre cele 190 de persoane care au răspuns la întrebare) au recunoscut faptul că încălcările pe scară largă necesită acțiuni specifice⁴². Mai mult de jumătate din autoritățile însărcinate cu asigurarea aplicării legislației ar fi interesate de o procedură unică la nivelul UE pentru combaterea unor astfel de încălcări; alte autorități recunosc în general că este necesară o mai bună coordonare pentru a aborda în mod eficace aceste încălcări⁴³. Asociațiile profesionale sprijină dezvoltarea coordonării în materie de asigurare a aplicării legislației la nivelul Uniunii întrucât sunt conștiente de beneficiile unui ghiseu unic și ale unor norme uniforme pentru activitatea lor⁴⁴. Asociațiile de consumatori sprijină și ele cu tărie procedura de cooperare în materie de asigurare a aplicării legislației la nivelul Uniunii⁴⁵.

Practic, toate autoritățile însărcinate cu asigurarea aplicării legislației au sprijinit, în principiu, îmbunătățirea mecanismului de supraveghere⁴⁶. Centrele Europene ale Consumatorilor (83 %), asociațiile de consumatori (75 %) și întreprinderile (62 %) au cerut, de asemenea, să aibă mai multe pârghii pentru a influența stabilirea priorităților în materie de asigurare a aplicării legislației și pentru a semnală încălcările prin intermediul mecanismului de alertă⁴⁷. Autoritățile publice au fost mai precaute în ceea ce privește implicarea părților terțe în cadrul mecanismului de supraveghere a pieței, temându-se că acest lucru ar putea avea un impact negativ asupra confidențialității anchetelor lor⁴⁸.

S-a ținut cont de aceste rezultate în propunerea de înlocuire a Regulamentului CPC.

3.2. Raportul elaborat de Comisie în temeiul articolului 21a din Regulamentul CPC

În conformitate cu articolul 21a din Regulamentul CPC, Comisia adoptă, concomitent cu prezenta propunere, un raport în care evaluează eficacitatea Regulamentului CPC. Raportul prezintă rezultatul evaluării și confirmă faptul că punerea în aplicare a Regulamentului CPC în 2007 a permis dezvoltarea unor mijloace publice eficace pentru protejarea intereselor colective ale consumatorilor din întreaga UE.

Raportul identifică, de asemenea, dificultățile care au ieșit la iveală în cadrul cooperării CPC și confirmă principalele probleme legate de eficacitatea mecanismelor CPC operaționale care fuseseră deja evidențiate de evaluarea externă. Raportul concluzionează că anexa trebuie actualizată pentru a se extinde domeniul de aplicare al regulamentul astfel încât să fie incluse actele legislative importante ale Uniunii în materie de protecție a consumatorilor care nu intră în prezent sub incidența regulamentulului. Următoarele acte legislative ale Uniunii sunt propuse a fi incluse în anexa la Regulamentul CPC: Directiva privind creditele ipotecare,

⁴⁰ Ibidem, secțiunea 5.3 (p. 27).

⁴¹ Ibidem, figura 5.7 (p. 32).

⁴² Ibidem, secțiunea 6.2 (p. 37).

⁴³ Ibidem, tabelele 6.5 și 6.6 (pp. 43-44).

⁴⁴ Ibidem, figura 6.5 (p. 38) și tabelul 6.5 (p. 43).

⁴⁵ Ibidem, figura 6.5 (p. 38) și tabelul 6.5 (p. 43).

⁴⁶ Ibidem, tabelul 4.2 (p. 15).

⁴⁷ Ibidem, tabelul 4.5 (p. 19).

⁴⁸ Ibidem, tabelul 4.6 (p. 20).

Directiva privind conturile de plăți, Regulamentul privind drepturile călătorilor din transportul feroviar, Regulamentul privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului, dispozițiile privind stabilirea tarifelor din Regulamentul privind serviciile aeriene și articolul 20 din Directiva privind serviciile⁴⁹. Raportul subliniază necesitatea de a spori rapiditatea, flexibilitatea și consecvența în cadrul cooperării CPC în materie de asigurare a aplicării legislației și, astfel, și a acțiunilor de protecție a consumatorilor, în special în mediul online.

3.3. Evaluarea impactului

Raportul de evaluare a impactului elaborat de Comisie acoperă aspectele legate de prezenta propunere. Comitetul de analiză a reglementării din cadrul Comisiei a emis un aviz favorabil în noiembrie 2015, sub rezerva unor observații, de care s-a ținut cont în mod corespunzător⁵⁰.

Au fost examinate cinci opțiuni de politică. Opțiunea preferată este opțiunea revizuirii Regulamentului CPC prin extinderea domeniului său de aplicare și consolidarea eficienței acestuia⁵¹. Această opțiune de politică este cea care face obiectul prezentei propuneri. Deși opțiunea preferată implică un cost mai ridicat decât opțiunea statu-quo (nicio modificare) (opțiunea 1) sau opțiunea adoptării unor instrumente juridice neobligatorii („soft law”) (opțiunea 2), această opțiune va permite atingerea tuturor obiectivelor de politică la un cost rezonabil pentru autoritățile naționale și pentru Comisie, în special în comparație cu opțiunile de politică 4 și 5. Aceasta va îmbunătăți eficacitatea acțiunii publice și guvernanta piețelor transfrontaliere de comerț cu amănuntul din UE, care vor deveni mai echitabile și mai transparente pentru comercianți și consumatori. Costurile aferente acțiunii publice și costurile aferente tranzacțiilor pentru actorii economici vor scădea. Acest lucru va îmbunătăți, în general, competitivitatea economiei UE.

Propunerea nu aduce atingere competențelor statelor membre în ceea ce privește asigurarea aplicării legislației. Statele membre sunt în continuare responsabile de instituirea și desemnarea autorităților CPC și a altor entități în temeiul Regulamentului CPC.

Cine va fi afectat și în ce mod

Consumatorii care cumpără dintr-o altă țară servicii și bunuri în mediul online și offline sunt vizați de propunere, întrucât obiectivul principal al acesteia este acela de a spori protecția consumatorilor pe aceste piețe. Propunerea va elimina parțial riscul la care sunt expuși consumatorii de a suferi prejudicii de exemplu atunci când nu le sunt livrate produsele cumpărate dintr-o altă țară sau atunci când le sunt furnizate informații înșelătoare cu privire la modalitățile de plată ori atunci când plățile sunt efectuate prin setări implicite, fără consimțământul lor explicit. Consumatorii vor beneficia de o protecție mai mare atunci când vor face cumpărături transfrontaliere, în special în mediul online. S-a estimat că, pentru cele cinci piețe online care au făcut obiectul evaluării impactului, o scădere cu 10 puncte procentuale a ratei de neconformitate, situată în prezent la 37 %, ar putea reduce cu 30 % prejudiciile cauzate consumatorilor, de la o valoare estimată la 770 de milioane EUR pe an la aproximativ 539 de milioane EUR⁵². Noi acțiuni CPC de combatere a încălcărilor pe scară largă ar putea reduce semnificativ prejudiciile aduse consumatorilor în întreaga UE. Deși reducerea efectivă a prejudiciilor suferite de consumatori în cazul fiecărei acțiuni va depinde de circumstanțele individuale ale fiecărui caz, s-a estimat că, de exemplu, o acțiune CPC

⁴⁹ Secțiunea 3 din raportul de evaluare adoptat concomitent cu prezenta propunere.

⁵⁰ Secțiunea 9.5 din raportul privind evaluarea impactului.

⁵¹ Secțiunile 4-5 din raportul privind evaluarea impactului.

⁵² A se vedea secțiunea 12.2 din anexa IV la raportul privind evaluarea impactului.

coordonată de combatere a marketingului înșelător în cazul achizițiilor integrate în aplicații a redus prejudiciile aduse consumatorilor cu 68 de milioane EUR⁵³.

Reprezentanții intereselor consumatorilor și Centrele Europene ale Consumatorilor (ECC-Net) pot deține informații și cunoștințe specifice valoroase, dar în prezent nu furnizează în mod sistematic aceste date autorităților CPC. Noul regulament va invita părțile respective să facă acest lucru, ceea ce le va permite autorităților CPC să identifice domeniile prioritare în Uniune sau să avertizeze autoritățile CPC cu privire la noi practici transfrontaliere sau la practici frauduloase pe scară largă.

Autoritățile CPC și birourile unice de legătură: în prezent, costurile administrative suportate de acestea (de exemplu costurile de anchetă) sunt mai ridicate din cauza ineficienței cooperării transfrontaliere. Prin intensificarea coordonării în materie de asigurare a aplicării legislației, autoritățile naționale vor evita duplicarea eforturilor. În special, punerea în comun a resurselor în vederea combaterii încălcărilor pe scară largă va permite realizarea de economii: de exemplu, o singură acțiune coordonată poate înlocui 28 de acțiuni la nivel național, economiile nete realizate variind între aproximativ 180 000 EUR (în cazul unei acțiuni coordonate încheiate cu succes) și aproximativ 815 000 EUR (în cazul unei acțiuni eșuate)⁵⁴. Este posibil ca unele state membre să fie nevoite să își adapteze legile naționale pentru a permite autorităților lor de resort să asigure utilizarea fără dificultăți a elementelor de probă/a rezultatului anchetelor desfășurate de alte autorități CPC și să se asigure că competențele minime suplimentare conferite pentru cooperarea într-un context transfrontalier pot fi utilizate în mod eficace în conformitate cu normele procedurale naționale. Pe termen mediu, se estimează că economiile rezultate ca urmare a acțiunilor coordonate vor contrabalansa costurile punctuale de adaptare.

Operatori economici: producătorii, comercianții, vânzătorii, piețele online, intermediarii, în special cei care operează în mai multe state membre, în mediul online și în cel offline, sunt afectați de incertitudinile și costurile mai ridicate generate de complexitatea și diversitatea celor 28 de regimuri de asigurare a aplicării legislației din UE. Din cauza abordărilor divergente ale statelor membre cu privire la asigurarea aplicării legislației, astfel de comercianți au nevoie de expertiză juridică cu privire la fiecare dintre aceste sisteme. Mai mult, toți comercianții au de pierdut în condițiile unei concurențe neloiale din partea comercianților care nu se conformează normelor și care și-au dezvoltat modele de afaceri care le permit să se sustragă legii și să aducă prejudicii consumatorilor dintr-o altă țară. Propunerea va spori securitatea juridică pentru întreprinderi, iar consecvența și coerența în asigurarea aplicării legislației la nivel transfrontalier vor stimula competitivitatea comercianților care respectă legea și vor asigura condiții de concurență mai echitabile în cadrul pieței unice. Propunerea nu impune noi obligații juridice pentru întreprinderi.

Pentru a răspunde încălcărilor pe scară largă care afectează consumatorii din întreaga Uniune, este nevoie de acțiuni solide și coerente la nivelul Uniunii. **Rolul Comisiei** în cadrul rețelei CPC va crește, în special în ceea ce privește coordonarea măsurilor de combatere a încălcărilor pe scară largă care ating pragul stabilit pentru a putea fi considerate ca având o dimensiune europeană.

3.4. Drepturile fundamentale

Propunerea va avea un impact pozitiv asupra drepturilor fundamentale, în sensul că va permite consolidarea drepturilor consumatorilor, în special datorită unui acces echitabil și deschis la produse și servicii peste tot în Uniune. În conformitate cu articolul 52 din Carta

⁵³ A se vedea caseta 9 din raportul privind evaluarea impactului.

⁵⁴ Anexa VI la raportul privind evaluarea impactului.

drepturilor fundamentale, orice restrângere a exercițiului drepturilor fundamentale trebuie să respecte principiile proporționalității și necesității și trebuie să poată fi exercitate căi de atac eficiente împotriva acestora în fața instanțelor naționale. De asemenea, regulamentul va asigura respectarea garanțiilor procedurale, transparența și dreptul la apărare pentru întreprinderile care pot face obiectul unei acțiuni a autorităților de resort în temeiul capitolului IV din Regulamentul CPC.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Se estimează că vor exista aproximativ patru acțiuni comune pe an de combatere a încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune europeană. Acest lucru va genera un volum de muncă suplimentar pentru Comisie, estimându-se că va fi nevoie de doi funcționari cu normă întreagă⁵⁵ pentru coordonarea acestor acțiuni comune⁵⁶. Aceste resurse vor fi obținute prin redistribuirea și reorientarea personalului existent. De asemenea, Comisia va suporta costuri suplimentare legate de monitorizarea funcționării mecanismelor de asistență reciprocă și de alertă⁵⁷. Costurile suplimentare totale ale Comisiei pentru rolul său consolidat de coordonare și monitorizare sunt estimate a fi sub 300 000 EUR pe an și vor fi acoperite prin realocarea internă a resurselor.

Implicațiile bugetare sunt, prin urmare, deja prevăzute în Programul existent privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020⁵⁸ și sunt în concordanță cu cadrul financiar multianual. Detaliile sunt prezentate în fișa financiară atașată la prezenta propunere.

5. ALTE ELEMENTE

5.1. Intrarea în vigoare și baza de date CPC

Propunerea prevede amânarea cu un an a intrării în vigoare a regulamentului, pentru a permite statelor membre, autorităților de resort și Comisiei Europene să facă demersurile de ordin

⁵⁵ Se estimează că vor fi necesari doi funcționari cu normă întreagă pentru patru acțiuni coordonate de asigurare a aplicării legislației pe baza pragului efectiv stabilit pentru inițierea noii proceduri de coordonare în materie de asigurare a aplicării legislației, care este stabilit pe baza experienței dobândite cu ocazia acțiunilor coordonate precedente în materie de asigurare a aplicării legislației referitoare la închirierea de autoturisme și la achizițiile integrate în aplicații. Pragul propus este suficient de ridicat astfel încât coordonarea la nivelul UE să poată să fie inițiată pentru încălcările cele mai grave și pe scară largă și este suficient de flexibil ca să nu fie ratate cazurile prioritare importante, chiar dacă nu este îndeplinit pragul cantitativ.

⁵⁶ În prezent, costul acțiunilor coordonate în materie de asigurare a aplicării legislației este estimat la aproximativ 37,8 % din echivalentul normă întreagă (ENI = echivalent normă întreagă, adică echivalentul unui angajat care lucrează cu normă întreagă 220 de zile lucrătoare pe an) = aproximativ 50 000 EUR pentru fiecare acțiune; cu toate acestea, noua procedură ar necesita o mai mare implicare din partea Comisiei în coordonarea acțiunii și în monitorizarea rezultatelor acesteia și, prin urmare, se estimează un cost ușor mai ridicat pentru fiecare acțiune. Costul mediu pentru funcționarul Comisiei pe un an se ridică la 132 000 EUR (potrivit datelor DG BUGET din 26.6.2014).

⁵⁷ Având drept referință baza de date RAPEX similară utilizată de autoritățile UE pentru a transmite alerte privind siguranța produselor, se estimează că această soluție ar implica un cost de aproximativ 20 % din ENI = aprox. 27 000 EUR pe an, care ar putea fi acoperit prin redistribuirea și reorientarea personalului existent.

⁵⁸ Regulamentul (UE) nr. 254/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind un program multianual privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 și de abrogare a Deciziei nr. 1926/2006/CE, JO L 84, 20.3.2014, p. 42-56.

practic și modificările legislative necesare. Măsurile de punere în aplicare⁵⁹ existente vor trebui să fie înlocuite pentru a se ține seama de modificările aduse de propunere. Baza de date CPC și platforma de schimb de informații vor trebui modificate pentru a ține seama de modificările introduse de propunere.

5.2. Explicarea principalelor dispoziții ale propunerii

Propunerea include 8 capitole, cuprinzând 53 de articole și o anexă.

Capitolul I - Dispoziții introductive

Acest capitol definește domeniul de aplicare și principalii termeni utilizați în regulament. Acest capitol actualizează definițiile incluse în regulamentul în vigoare pentru a ține seama de extinderea domeniului de aplicare al regulamentului la încălcările pe scară largă și la încălcările care au încetat (încălcările de scurtă durată care au încetat înainte să poată fi luate măsuri de asigurare a aplicării legislației, dar care pot cauza prejudicii consumatorilor după aceea, de exemplu campaniile de publicitate online înșelătoare, derulate pe o perioadă scurtă).

Pentru a garanta un proces coerent și consecvent de asigurare a aplicării legislației cu privire la încălcările care au încetat, precum și securitatea juridică în context transfrontalier, regulamentul introduce un termen de prescripție pentru posibilitatea de a impune penalități (cinci ani de la încetarea acestor încălcări) și stabilește reguli privind calcularea termenului de prescripție și suspendarea sa.

Capitolul II - Autoritățile de resort și competențele acestora

Acest capitol definește modul în care sunt desemnate autoritățile de resort și birourile unice de legătură în sensul prezentului regulament. Acesta aduce noi clarificări privind rolurile birourilor unice de legătură. Statele membre sunt invitate să asigure o bună cooperare între membrii rețelei de asigurare a aplicării legislației de pe teritoriul lor. Este, de asemenea, impusă statelor membre obligația de a se asigura că alte autorități naționale sprijină activitatea autorităților de resort, întrucât acest lucru este esențial în special în cazurile în care trebuie luate măsuri de ordin penal pentru a se pune capăt încălcării.

Capitolul stabilește, de asemenea, competențele minime ale autorităților de resort care sunt necesare pentru a coopera și pentru a asigura aplicarea acquis-ului Uniunii în materie de protecție a consumatorului în context transfrontalier. În comparație cu actualul regulament, au fost adăugate competențe minime suplimentare, cum ar fi competența de a face achiziții cu titlu de test și de a efectua evaluări prin metoda clientului misterios, competența de a adopta măsuri provizorii, de a bloca site-urile internet și competența de a impune penalități și de a garanta despăgubirea consumatorului într-un context transfrontalier. Unele dintre competențele minime existente au fost clarificate pentru a asigura echivalența sferei lor de acoperire și a aplicării lor în toate statele membre, de exemplu dreptul de a solicita informații și documente sau competența de a efectua inspecții la fața locului. Statele membre au în continuare posibilitatea de a decide dacă autoritățile de resort exercită competențele minime în mod direct, sub propria lor autoritate, sau dacă aceste competențe vor fi exercitate făcându-se apel la instanțele judecătorești.

⁵⁹ Decizia Comisiei 2007/76/CE de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind cooperarea între autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului [JO C(2008) 987], <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:089:0026:0028:RO:PDF>, modificată prin Decizia Comisiei nr. 2011/141/CE din 1 martie 2011 [JO (2011) 1165] <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32011D0141&from=RO>.

Capitolul III — Mecanismul de asistență reciprocă

Mecanismul de asistență reciprocă este compus din două instrumente: cererile de informații, care le permit autorităților de resort să obțină informații și elemente de probă la nivel transfrontalier, și solicitările de măsuri de asigurare a aplicării legislației, care permit unei autorități de resort să solicite altei autorități de resort dintr-un alt stat membru să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației.

Mecanismul de asistență reciprocă va fi utilizat pentru a aborda încălcările survenite în interiorul Uniunii care îi afectează pe consumatorii dintr-un stat membru, dar care au o dimensiune transfrontalieră (de exemplu, comerciantul responsabil este situat într-un alt stat membru). Ca noutate, regulamentul prevede că autoritatea solicitată are obligația de a răspunde la o cerere de asistență reciprocă în termenul stabilit în măsurile de punere în aplicare. În plus față de competențele prevăzute în regulament, autoritatea solicitată poate utiliza alte competențe care îi sunt acordate în temeiul legislației naționale pentru a pune capăt încălcării. Odată ce este introdusă o cerere de asistență reciprocă, autoritatea solicitată acționează în numele consumatorilor din statul membru al autorității solicitante, ca și cum aceștia ar fi propriii săi consumatori.

Pentru a permite statelor membre ale căror sisteme de asigurare a aplicării legislației prevăd implicarea asociațiilor de consumatori să profite pe deplin de mecanismul de asistență reciprocă, regulamentul definește rolul organismelor desemnate cărora autoritățile de resort le pot cere să pună capăt unei încălcări sau să obțină elementele de probă necesare. Mecanismul de asistență reciprocă pot fi utilizat în acțiuni de combatere a încălcărilor pe scară largă (capitolul IV), în special atunci când elementele de probă se află într-un stat membru care nu este vizat de încălcarea pe scară largă.

Noul regulament consolidează mecanismul de soluționare a dezacordurilor dintre autoritățile de resort apărute în cadrul mecanismului de asistență reciprocă. Rolul Comisiei în cadrul mecanismului de asistență reciprocă este consolidat prin monitorizare sistematică, prin recomandările adresate autorităților de resort și prin posibilitatea de a adopta avize la cererea autorităților de resort sau din proprie inițiativă.

Capitolul IV — Mecanismul coordonat de supraveghere, de anchetă și de asigurare a aplicării legislației pentru încălcările pe scară largă

Acest capitol prevede instrumentele pentru combaterea încălcărilor pe scară largă. Acestea includ acțiuni coordonate (secțiunea I), acțiuni comune împotriva încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune europeană (secțiunea II) și anchetele concertate privind piețele de consum (articolul 32).

Secțiunea I

Acțiunile coordonate de combatere a încălcărilor pe scară largă care nu ating pragul necesar pentru a putea fi considerate ca având o dimensiune europeană reprezintă un instrument flexibil, care permite autorităților de resort să aleagă, dintre mijloacele prevăzute de regulament, pe acelea care sunt cele mai potrivite pentru a combate încălcările pe scară largă. Aceste acțiuni ar trebui, în principiu, să fie coordonate de către autoritățile de resort. Comisia își poate asuma un rol de coordonare numai în cazul în care acest lucru este necesar având în vedere amploarea încălcării sau atunci când încălcarea este de natură să provoace prejudicii substanțiale intereselor colective ale consumatorilor.

Secțiunea stabilește diverse opțiuni pentru măsurile coordonate de anchetă și de asigurare a aplicării legislației. Dacă este cazul, rezultatele anchetei și ale evaluării coordonate a cazului vor fi stabilite într-o poziție comună. Pentru a asigura conformitatea cu legislația UE în materie de protecție a consumatorului, autoritățile de resort pot împuternici o autoritate să ia

măsuri de asigurare a aplicării legislației în numele consumatorilor din alte state membre vizate de încălcare. Autoritățile de resort pot, de asemenea, să acționeze simultan în toate sau în unele dintre statele membre în cauză.

Deși nu este posibil să se delege participarea la o acțiune coordonată organismelor desemnate, acestor organisme li se poate cere să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației în cadrul unei acțiuni coordonate. Acest lucru este totuși posibil numai în cazul în care celelalte autorități de resort sunt de acord și dacă se garantează faptul că este respectat secretul profesional și comercial, în conformitate cu prezentul regulament.

Secțiunea II

Această secțiune stabilește un nou instrument pentru combaterea încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune europeană, susceptibile să aducă prejudicii consumatorilor dintr-o mare parte a teritoriului Uniunii. Aceasta stabilește pragurile pe baza cărora se stabilesc suspiciunile de încălcări care au o dimensiune europeană. Pragul se bazează pe două criterii, unul bazat pe numărul de țări, celălalt pe populația vizată, care trebuie îndeplinite simultan.

Comisia stabilește dacă sunt respectate pragurile pentru dimensiunea europeană și lansează acțiunea comună printr-o decizie. Comisia are, de asemenea, obligația de a coordona ancheta și alte măsuri pe care statele membre trebuie să le ia pentru a pune capăt încălcării. Participarea la o acțiune comună este obligatorie pentru autoritățile de resort din statele membre vizate de încălcare. Secțiunea definește, de asemenea, motivele pentru care autoritățile de resort pot refuza să participe la acțiuni comune. Comisia încheie acțiunea printr-o decizie dacă sunt îndeplinite motivele pentru închidere.

Instrumentul principal al acțiunii comune este poziția comună a autorităților de resort în cauză, care conține rezultatele anchetei. Poziția comună ar trebui să fie comunicată comerciantului responsabil de încălcare, căruia ar trebui să i se dea posibilitatea de a fi ascultat cu privire la poziția comună.

Obiectivul principal al acțiunii comune este de a pune capăt încălcării și de a asigura, dacă este necesar, accesul consumatorilor la reparații, prin angajamentele asumate de comerciantul responsabil pentru încălcare. În cazul în care este puțin probabil ca respectivul comerciant să ofere angajamente (de exemplu, în cazul încălcărilor comise de comercianți necinstiți), autoritățile de resort pot lua direct măsurile de asigurare a aplicării legislației necesare pentru a pune capăt încălcării. Autoritățile de resort trebuie să aibă acces la această opțiune pentru a se asigura că procedura nu poate fi utilizată abuziv de comercianții în cauză în vederea eludării prevederilor legii.

În ceea ce privește măsurile subsecvente de asigurare a aplicării legislației, autoritățile de resort ar trebui să selecteze autoritatea competentă care este cel mai bine plasată pentru a întreprinde măsuri de asigurare a aplicării legislației pentru a pune capăt încălcării. Un acord între autoritățile de resort prin care o autoritate de resort este împuternicită să acționeze în numele celorlalte îi permite acesteia să acționeze în numele consumatorilor din alte state membre ca și cum aceștia ar fi proprii ei consumatori. Dacă este necesar, autoritățile de resort pot, de asemenea, să ia simultan măsuri de asigurare a aplicării legislației.

Secțiunea III

Această secțiune prevede dispoziții comune pentru procedurile aferente acțiunilor coordonate și acțiunilor comune, cum ar fi dreptul de a fi ascultați al comercianților, rolul de coordonator, luarea deciziilor și regimul lingvistic. În plus, aceasta stabilește temeiul juridic pentru derularea anchetelor concertate privind piețele de consum (acțiunile de verificare).

Capitolul V — Mecanismul de supraveghere

Noul mecanism de supraveghere înlocuiește actualul sistem de alerte CPC. Acesta combină alertele introduse în temeiul Regulamentului CPC în vigoare cu un schimb mai larg de informații care este relevant și necesar pentru detectarea în timp util a încălcărilor pe scară largă.

Alte entități pot să participe la mecanismul de alertă prin intermediul alertelor externe. Două categorii de entități pot fi implicate în mecanismul de alertă. Organismele desemnate și Centrele Europene ale Consumatorilor sunt implicate în temeiul regulamentului. În a doua categorie intră entitățile desemnate de către statele membre și de către Comisie din rândul asociațiilor de consumatori, al asociațiilor profesionale și al altor entități care au cunoștințe specifice adecvate și un interes legitim în protejarea consumatorilor și care pot lua parte la mecanismul de alertă. Accesul la mecanismul de alertă pentru toate aceste entități se limitează la introducerea de „alerte cu scop informativ”. În conformitate cu cerințele privind secretul profesional, entitățile respective nu au acces la alte informații sau alerte schimbate între autoritățile de resort.

Capitolul VI — Alte activități la nivelul UE

În mod similar cu Regulamentul CPC existent, capitolul prevede coordonarea, cooperarea și schimbul de informații cu privire la alte activități legate de cooperarea în materie de asigurare a aplicării legislației.

Capitolul VII — Secretul profesional și comercial și alte dispoziții

Secretul profesional este extrem de important nu numai pentru protejarea intereselor părților terțe, ci și pentru a asigura eficacitatea anchetei și pentru a împiedica distrugerea elementelor de probă. Regulamentul asigură protecția secretului profesional și a secretului comercial. De asemenea, acesta prevede că informațiile obținute cu ajutorul competențelor minime prevăzute de regulament nu vor fi utilizate decât pentru a asigura conformitatea cu actele legislative care protejează interesele consumatorilor. Mai mult, regulamentul asigură, de asemenea, faptul că elementele de probă și informațiile obținute în urma anchetelor prin exercitarea competențelor minime pot fi utilizate cu ușurință în context transfrontalier, în special atunci când trebuie abordate încălcările pe scară largă.

Regulamentul înlocuiește obligația de raportare bienală prevăzută de actualul regulament cu planuri naționale bienale de asigurare a aplicării legislației, care ar trebui să asigure prioritizarea activităților și o utilizare mai eficientă a resurselor pentru a combate încălcările în cadrul pieței unice. Având în vedere caracterul transfrontalier al încălcărilor vizate de prezentul regulament, al căror efect se extinde dincolo de granițele jurisdicționale ale unui singur stat membru, regulamentul stabilește principiile care stau la baza impunerii de penalități pentru astfel de încălcări.

Anexa

Anexa care conține lista actelor legislative care protejează interesele consumatorilor determină domeniul de aplicare *rationae materiae* al regulamentului. Față de regulamentul în vigoare, anexa este actualizată pentru a se elimina actele legislative care nu mai sunt în vigoare și a fost modificată pentru a se extinde domeniul de aplicare al regulamentului la alte instrumente ale legislației UE în domeniul protecției consumatorilor.

Extinderea anexei pentru a include și alte instrumente ale legislației Uniunii privind protecția consumatorilor ar trebui să se aplice deja înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 114,
având în vedere propunerea Comisiei Europene,
după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁶⁰,
hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,
întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁶¹ prevede norme și proceduri armonizate pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate cu asigurarea aplicării legislației transfrontaliere în materie de protecție a consumatorilor. Articolul 21a prevede o evaluare a eficacității și a mecanismelor operaționale ale regulamentului respectiv și, în temeiul articolului menționat anterior, Comisia a concluzionat că Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 nu este suficient pentru a aborda în mod eficace problemele în materie de asigurare a aplicării legislației constatate pe piața unică, în special pe piața unică digitală.
- (2) Strategia privind piața unică digitală, adoptată de către Comisie la 6 mai 2015, a identificat drept una dintre priorități necesitatea consolidării încrederii consumatorilor prin asigurarea aplicării legislației în materie de protecție a consumatorilor într-un mod mai rapid, mai flexibil și mai coerent. Strategia privind piața unică, adoptată de Comisie la 28 octombrie 2015, a reiterat faptul că asigurarea aplicării legislației Uniunii privind protecția consumatorilor ar trebui să fie consolidată și mai mult prin Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului.
- (3) Întrucât nu s-a asigurat aplicarea eficace a legislației în cazul încălcărilor transfrontaliere, în special în mediul digital, comercianții s-au putut sustrage de la aplicarea legislației mutându-se într-un alt stat al Uniunii, ceea ce a dat naștere unor denaturări ale concurenței pentru comercianții care respectă legea și își exercită activitatea pe piața internă sau la nivel transfrontalier și, prin urmare, a adus prejudicii directe consumatorilor și a subminat încrederea acestora în tranzacțiile transfrontaliere și în piața unică. Este, prin urmare, necesar să existe o armonizare sporită între

⁶⁰ JO C 108, 30.4.2004, p. 86.

⁶¹ Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (JO L 364 din 9.12.2004, p. 1).

autoritățile publice competente însărcinate cu asigurarea aplicării legislației printr-o cooperare eficace și eficientă între acestea în acest domeniu în vederea detectării, anchetării și luării de măsuri pentru a asigura încetarea încălcărilor în interiorul Uniunii și a încălcărilor pe scară largă.

- (4) Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului a instituit o rețea de autorități publice competente în întreaga Uniune. Este necesară o coordonare eficace între diferitele autorități de resort care participă în cadrul rețelei, precum și între alte autorități publice la nivelul statelor membre. Rolul de coordonare al biroului unic de legătură ar trebui încredințat unei autorități de resort din fiecare stat membru, care dispune de suficiente competențe și resurse pentru a-și asuma acest rol esențial în cadrul rețelei de autorități de resort.
- (5) Consumatorii ar trebui să fie, de asemenea, protejați împotriva încălcărilor din interiorul Uniunii de scurtă durată și a încălcărilor pe scară largă care au o durată scurtă, dar ale căror efecte negative pot continua mult timp după ce încălcarea a încetat. Autoritățile de resort ar trebui să aibă competențele necesare pentru a ancheta și a dispune încetarea acestor încălcări în viitor.
- (6) Autoritățile de resort ar trebui să dispună de un set minim de competențe de anchetă și de asigurare a aplicării legislației pentru a aplica prezentul regulament în mod eficace, pentru a coopera între ele și pentru a-i descuraja pe comercianți să comită încălcări în interiorul Uniunii și încălcări pe scară largă. Aceste competențe ar trebui să fie adecvate pentru a permite abordarea problemelor în materie de asigurare a aplicării legislației din comerțul electronic și din mediul digital, unde este extrem de îngrijorător faptul că un comerciant poate foarte ușor să-și ascundă sau să-și modifice identitatea. Aceste competențe ar trebui să permită schimbul viabil de elemente de probă între autoritățile de resort pentru a se asigura aplicarea eficace și uniformă a legislației în toate statele membre.
- (7) Statele membre pot alege dacă autoritățile de resort își exercită competențele respective în mod direct sub propria lor autoritate sau făcând apel la instanțele judecătorești competente. În cazul în care decid ca autoritățile de resort să își exercite competențele făcând apel la instanțele judecătorești competente, statele membre ar trebui să se asigure că aceste competențe pot fi exercitate în mod eficace și în timp util și că costurile aferente exercitării acestor competențe sunt proporționale și nu împiedică aplicarea prezentului regulament.
- (8) Atunci când răspund la cererile introduse prin mecanismul de asistență reciprocă, autoritățile de resort ar trebui, după caz, să recurgă și la alte competențe sau măsuri care le sunt acordate la nivel național, inclusiv competența de a declanșa urmărirea penală sau a sesiza în acest sens organismele competente. Este extrem de important ca instanțele și alte autorități, în special cele implicate în urmărirea penală, să aibă mijloacele și competențele necesare pentru a coopera cu autoritățile de resort în mod eficace și în timp util;
- (9) Autoritățile de resort ar trebui să fie în măsură să inițieze anchete din proprie inițiativă dacă iau cunoștință de încălcări survenite în interiorul Uniunii sau de încălcări pe scară largă prin alte mijloace decât reclamațiile consumatorilor. Acest lucru este necesar în special în vederea asigurării unei cooperări eficace între autoritățile de resort în ceea ce privește combaterea încălcărilor pe scară largă.
- (10) Autoritățile de resort ar trebui să aibă acces la toate elementele de probă, datele și informațiile necesare pentru a stabili dacă a avut loc o încălcare în interiorul Uniunii

sau o încălcare pe scară largă și, în special, să identifice comerciantul răspunzător, indiferent de cine deține aceste elemente de probă, date sau informații, unde se află acestea și în ce format. Autoritățile de resort ar trebui să fie în măsură să solicite în mod direct părților terțe din lanțul valoric digital să furnizeze toate elementele de probă, datele și informațiile necesare.

- (11) Autoritățile de resort ar trebui să fie în măsură să verifice respectarea legislației în materie de protecție a consumatorului și să obțină elemente de probă privind încălcările survenite în interiorul Uniunii sau încălcările pe scară largă, în special cele care au loc în timpul sau după achiziționarea de bunuri și servicii. Prin urmare, autoritățile respective ar trebui să aibă competența de a face achiziții cu titlu de test și de a achiziționa bunuri sau servicii sub o identitate falsă.
- (12) În special în mediul digital, autoritățile de resort ar trebui să fie în măsură să pună capăt încălcărilor în mod rapid și eficace, în special în cazul în care comerciantul care vinde bunuri sau servicii își ascunde identitatea sau se mută într-un alt stat din Uniune sau într-o țară terță pentru a se sustrage prevederilor legislației. În cazurile în care există un risc de prejudiciu grav și ireparabil pentru consumatori, autoritățile de resort ar trebui să fie în măsură să adopte măsuri provizorii pentru a preveni un astfel de prejudiciu sau a diminua efectele acestuia, inclusiv, dacă este cazul, prin suspendarea unui site internet, a unui domeniu sau a unui site, serviciu ori cont digital similar. În plus, autoritățile de resort ar trebui să aibă competența de a închide sau de a solicita unui furnizor de servicii terț să închidă un site internet, un domeniu sau un site, un serviciu ori un cont digital similar.
- (13) Pentru a se asigura că se descurajează într-o măsură suficientă comiterea de încălcări sau încălcări repetate de către comercianți și că aceștia nu beneficiază de pe urma încălcărilor respective, normele în materie de penalități care au fost adoptate de către statele membre în conformitate cu cerințele legislației Uniunii care protejează interesele consumatorilor ar trebui să se aplice și încălcărilor survenite în interiorul Uniunii și încălcărilor pe scară largă. Tot din aceste motive, consumatorii ar trebui să aibă dreptul să exercite căi de atac pentru prejudiciile cauzate de astfel de încălcări.
- (14) În ceea ce privește căile de atac aflate la dispoziția consumatorilor, autoritățile de resort ar trebui să aleagă măsuri proporționale, echitabile și rezonabile care ar preveni sau ar reduce riscul de recurență sau de repetare a încălcărilor, ținând seama în special de beneficiile preconizate pentru consumatori și de costurile administrative rezonabile care ar putea fi asociate cu punerea în aplicare a acestor măsuri. În cazul în care consumatorii în cauză nu pot fi identificați sau nu pot fi identificați fără costuri disproporționate pentru comerciantul responsabil, autoritatea competentă poate decide ca profiturile obținute din încălcare să fie direcționate către finanțele publice sau către un beneficiar desemnat de autoritatea competentă sau în temeiul legislației naționale,
- (15) Eficiența și eficacitatea mecanismului de asistență reciprocă ar trebui îmbunătățite. Informațiile solicitate ar trebui furnizate în timp util, iar măsurile de asigurare a aplicării legislației care se impun ar trebui adoptate în timp util. Comisia ar trebui, așadar, să stabilească termene obligatorii în care autoritățile de resort să răspundă la cererile de informații și de asigurare a aplicării legislației și să clarifice prin măsuri de punere în aplicare aspectele procedurale și de altă natură ale gestionării informațiilor și cererilor de asigurare a aplicării legislației.
- (16) Comisia ar trebui să fie mai în măsură să coordoneze și să monitorizeze funcționarea mecanismului de asistență reciprocă, să emită orientări, să formuleze recomandări și să emită avize adresate statelor membre atunci când apar probleme. Comisia trebuie, de

asemenea, să fie mai în măsură să ofere asistență autorităților de resort în mod eficace și rapid pentru a soluționa litigiile privind interpretarea obligațiilor ce le revin autorităților de resort în cadrul mecanismului de asistență reciprocă.

- (17) Ar trebui prevăzute norme armonizate care să stabilească procedura pentru coordonarea acțiunilor de supraveghere, anchetă și asigurare a aplicării legislației în cazul încălcărilor pe scară largă. Acțiunile coordonate de combatere a încălcărilor pe scară largă ar trebui să garanteze faptul că autoritățile de resort pot alege instrumentele cele mai potrivite și mai eficiente pentru a pune capăt încălcărilor pe scară largă și pentru a asigura despăgubirea consumatorului.
- (18) Acțiunile coordonate de verificare a site-urilor de comerț electronic online (acțiunile de verificare) reprezintă o altă formă de coordonare în materie de asigurare a aplicării legislației, care s-a dovedit a fi un instrument eficace de combatere a încălcărilor și care ar trebui menținute și consolidate în viitor.
- (19) Încălcările pe scară largă cu o dimensiune europeană pot provoca prejudicii pe scară largă majorității consumatorilor din Uniune. Prin urmare, pentru a le combate este nevoie de o anumită procedură de coordonare la nivelul Uniunii, în cadrul căreia Comisia să fie coordonatorul obligatoriu. Pentru a se asigura că procedura este inițiată în timp util și într-o manieră coerentă și eficace și că sunt verificate în mod uniform condițiile aplicabile, Comisia ar trebui să fie responsabilă cu verificarea îndeplinirii condițiilor pentru lansarea procedurii. Elementele de probă și informațiile colectate în timpul acțiunii comune ar trebui să fie utilizate cu ușurință în cadrul procedurilor naționale, atunci când este necesar.
- (20) În contextul încălcărilor pe scară largă și al încălcărilor pe scară largă cu o dimensiune europeană, drepturile de apărare ale comercianților în cauză ar trebui să fie respectate. În acest scop, este necesar, în special, să se acorde comerciantului dreptul de a fi ascultat și de a alege limba utilizată în cursul procedurii.
- (21) În cazul în care comerciantul răspunzător de încălcarea pe scară largă sau de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune europeană nu pune capăt încălcării de bună voie, autoritățile de resort din statele membre în cauză ar trebui să desemneze o autoritate de resort dintr-un stat membru să ia măsurile de asigurare a aplicării legislației adaptate pentru a proteja drepturile consumatorilor care își au reședința în alte state membre vizate de încălcare. Autoritatea competentă în cauză ar trebui să fie desemnată ținând seama de capacitatea sa de a lua măsuri eficace împotriva comerciantului, de exemplu în cazul în care comerciantul este stabilit în statul membru al autorității respective. Autoritatea competentă desemnată ar trebui să acționeze ca și cum consumatorii din celelalte state membre ar fi propriii săi consumatori. În cazul în care este necesar, pentru a evita aplicarea extraterritorială a legii, mai multe state membre sau toate statele membre vizate de încălcare ar trebui să aibă dreptul să adopte simultan măsuri de asigurare a aplicării legislației pentru a-și proteja propriii consumatori sau consumatorii care își au reședința în alte state membre. Acest lucru ar putea fi necesar, de exemplu, pentru a pune capăt încălcărilor similare comise de către filialele unei întreprinderi stabilite în mai multe state membre, care îi afectează doar pe consumatorii din statele membre respective, fără a avea un element transfrontalier aparent (încălcări paralele).
- (22) Mecanismul de supraveghere și mecanismul de alertă ar trebui să fie consolidate pentru a asigura detectarea în timp util și în mod eficace a încălcărilor pe scară largă. Informațiile care ar trebui să fie partajate și acțiunile ulterioare necesare ca urmare a unui schimb de informații ar trebui să fie clarificate astfel încât alertele care cer

întreprinderea de acțiuni să poată fi tratate și abordate în mod corespunzător. Comisia ar trebui să coordoneze funcționarea mecanismului de supraveghere.

- (23) Asociațiile de protecție a consumatorilor joacă un rol esențial în informarea și educarea consumatorilor cu privire la drepturile lor și prin protejarea intereselor acestora, inclusiv în cadrul procedurilor de soluționare a litigiilor. Consumatorii ar trebui să fie încurajați să coopereze cu autoritățile de resort pentru a consolida punerea în aplicare a prezentului regulament. Asociațiile de consumatori, în special cele cărora le pot fi delegate sarcini de asigurare a aplicării legislației în temeiul prezentului regulament, și Centrele Europene ale Consumatorilor ar trebui să fie în măsură să informeze autoritățile de resort cu privire la suspiciunile de încălcări și ar trebui să partajeze cu acestea informațiile necesare pentru detectarea, anchetarea și oprirea încălcărilor survenite în interiorul Uniunii și a încălcărilor pe scară largă.
- (24) Încălcările care sunt răspândite pe scară largă în întreaga Uniune ar trebui rezolvate în mod eficace și eficient. În acest scop, stabilirea priorităților și planificarea în materie de asigurare a aplicării legislației la nivelul statelor membre ar trebui coordonate, iar resursele disponibile ale autorităților de resort ar trebui puse în comun. Pentru a atinge acest obiectiv ar trebui pus în aplicare un sistem continuu de planuri bienale de asigurare a aplicării legislației.
- (25) Datele referitoare la reclamațiile consumatorilor pot ajuta factorii de decizie de la nivel național și de la nivelul Uniunii să evalueze funcționarea piețelor de consum și să identifice încălcările. În vederea facilitării schimbului de astfel de date la nivelul Uniunii, Comisia a adoptat o recomandare privind utilizarea unei metode armonizate de clasificare și raportare a reclamațiilor consumatorilor și a cererilor de informații venite din partea acestora⁶². Recomandarea respectivă ar trebui să fie pusă în aplicare pentru a sprijini pe deplin cooperarea în materie de asigurare a aplicării legislației și a facilita detectarea încălcărilor survenite în interiorul Uniunii și a încălcărilor pe scară largă.
- (26) Aspectele legate de asigurarea aplicării legislației care depășesc frontierele Uniunii Europene și interesele consumatorilor din Uniune ar trebui protejate de acțiunile comercianților necinstiți stabiliți în țări terțe. Prin urmare, ar trebui negociate acorduri internaționale cu țările terțe referitoare la asistența reciprocă pentru asigurarea aplicării legislației care protejează interesele consumatorilor. Aceste acorduri internaționale ar trebui să aibă drept obiect chestiunile reglementate prin prezentul regulament și ar trebui să fie negociate la nivelul Uniunii pentru a se garanta o protecție optimă a consumatorilor europeni, precum și o bună cooperare cu țările terțe.
- (27) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare și exercitarea competențelor minime ale autorităților de resort, a stabilirii termenelor și a altor detalii privind procedurile de combatere a încălcărilor survenite în interiorul Uniunii, a încălcărilor pe scară largă și a stabilirii detaliilor privind mecanismul de supraveghere și cooperarea administrativă între autoritățile de resort, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Competențele de executare ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁶³,

⁶² Recomandarea Comisiei privind utilizarea unei metode armonizate de clasificare a plângerilor și cererilor de informații din partea consumatorilor (2010/304/UE, JO L 136, 2.6. 2010, p. 1-31).

⁶³ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2. 2011, p. 13-18).

- (28) Procedura de examinare ar trebui utilizată pentru adoptarea actelor în temeiul articolelor 10, 11, 12, 13, 15, 20, 27, 31, 32, 34, 35, 36, 37, 39, 43 și 46 din prezentul regulament, dat fiind faptul că actele respective au un domeniu de aplicare general.
- (29) Prezentul regulament completează normele sectoriale ale Uniunii care prevăd cooperarea între organismele de reglementare sectoriale și normele sectoriale ale Uniunii privind compensarea consumatorilor pentru prejudiciul cauzat de încălcarea acestor norme. Prezentul regulament nu aduce atingere altor sisteme și rețele de cooperare prevăzute de legislația sectorială a Uniunii. Prezentul regulament promovează cooperarea și coordonarea între rețelele de protecție a consumatorilor și rețelele organismelor și autorităților de reglementare instituite în baza legislației sectoriale a Uniunii.
- (30) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor existente ale Uniunii în ceea ce privește competențele organismelor naționale de reglementare, prevăzute de legislația sectorială a Uniunii. Atunci când este adecvat și posibil, aceste organisme ar trebui să facă uz de competențele de care dispun în temeiul legislației Uniunii și al legislației naționale pentru a pune capăt sau a interzice încălcările survenite în interiorul Uniunii sau încălcările pe scară largă sau pentru a sprijini autoritățile de resort în acest sens.
- (31) Pentru calcularea despăgubirilor datorate pentru prejudiciul adus intereselor colective ale consumatorilor, ar trebui să se aplice normele sectoriale ale Uniunii pentru pasageri, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁴, Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁵, Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁶ și Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁷. În cazul în care legislația sectorială a Uniunii nu acoperă despăgubirile pentru prejudiciul cauzat de încălcările survenite în interiorul Uniunii sau de încălcările pe scară largă, despăgubirile ar trebui stabilite pe baza legislației naționale aplicabile.
- (32) Prezentul regulament nu aduce atingere rolului și competențelor autorităților de resort și ale Autorității Bancare Europene în ceea ce privește protejarea intereselor economice colective ale consumatorilor în chestiunile referitoare la serviciile de conturi de plăți și contractele de credit pentru bunuri imobile rezidențiale în temeiul Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁸ și al Directivei 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁶⁹.

⁶⁴ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor (JO L 46, 17.2.2004, p. 1).

⁶⁵ Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14).

⁶⁶ Regulamentul (UE) nr. 1177/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind drepturile persoanelor care călătoresc pe mare și pe căi navigabile interioare (JO L 334, 17.12.2010, p. 1).

⁶⁷ Regulamentul (UE) nr. 181/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind drepturile pasagerilor care călătoresc cu autobuzul și autocarul și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 (JO L 55, 28.2.2011, p. 1).

⁶⁸ Directiva 2014/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

⁶⁹ Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).

- (33) Având în vedere mecanismele de cooperare existente în temeiul Directivei 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului și al Directivei 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului, mecanismul de asistență reciprocă (capitolul III) nu se aplică încălcărilor survenite în interiorul Uniunii ale acestor directive.
- (34) Prezentul regulament se aplică fără a aduce atingere penalităților prevăzute de legislația sectorială a Uniunii și de legislația Uniunii în domeniul protecției consumatorilor și aplicate încălcărilor de la nivel național. Autoritățile de resort ar trebui, dacă este cazul, să aplice dispozițiile de drept intern care pun în aplicare aceste dispoziții, ținând seama de sfera și de anvergura efectivă a încălcării, precum și de prejudiciul cauzat de încălcarea consumatorilor din alte state membre.
- (35) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁷⁰. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să fie interpretat și aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii. Atunci când își exercită competențele minime stabilite în prezentul regulament, autoritățile de resort ar trebui să asigure un echilibru adecvat între interesele protejate prin drepturile fundamentale, cum ar fi un nivel ridicat de protecție a consumatorilor, libertatea de a desfășura o activitate comercială și libertatea de informare.
- (36) Având în vedere că obiectivul prezentului regulament, și anume cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să aplice legislația în materie de protecție a consumatorului, nu poate fi realizat suficient de statele membre din cauza imposibilității acestora de a asigura cooperarea și colaborarea prin acțiuni izolate și dat fiind că acest obiectiv poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, având în vedere sfera sa teritorială și personală de acțiune, Uniunea poate să adopte măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (37) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 ar trebui abrogat,
- ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:**

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII INTRODUCTIVE

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește condițiile în care autoritățile de resort ale statelor membre, desemnate responsabile pentru asigurarea aplicării legislației care protejează interesele consumatorilor, cooperează între ele și cu Comisia pentru a garanta respectarea acestor legi și buna funcționare a pieței interne și pentru a îmbunătăți protecția intereselor economice ale consumatorilor.

⁷⁰

JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică încălcărilor survenite în interiorul Uniunii și încălcărilor pe scară largă definite la literele (b) și (c) de la articolul 3.
- (2) Prezentul regulament se aplică și încălcărilor survenite în interiorul Uniunii și încălcărilor pe scară largă care sunt de scurtă durată, chiar dacă aceste încălcări au încetat înainte ca acțiunile de asigurare a aplicării legislației să fi început sau să poată fi încheiate.
- (3) Prezentul regulament nu aduce atingere normelor Uniunii de drept internațional privat, în special celor legate de competența judiciară și de legea aplicabilă.
- (4) Prezentul regulament nu aduce atingere aplicării, în statele membre, a măsurilor privind cooperarea judiciară în materie penală și civilă, în special celor privind funcționarea Rețelei Judiciare Europene.
- (5) Prezentul regulament nu aduce atingere respectării de către statele membre a oricărei alte obligații în materie de asistență reciprocă în ceea ce privește protecția intereselor economice colective ale consumatorilor, inclusiv în materie penală, care decurge din alte acte juridice, inclusiv din acorduri bilaterale sau multilaterale.
- (6) Prezentul regulament nu aduce atingere rolului și competențelor autorităților de resort și ale Autorității Bancare Europene prevăzute de Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți.
- (7) Capitolul III din prezentul regulament nu se aplică încălcărilor survenite în interiorul Uniunii ale următoarelor acte legislative:
- (a) Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale.
 - (b) Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază.
- (8) Prezentul regulament nu aduce atingere Directivei 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁷¹.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „legi care protejează interesele consumatorilor” înseamnă directivele transpuse în dreptul intern al statelor membre și regulamentele menționate în anexă;
- (b) „încălcare survenită în interiorul Uniunii” înseamnă orice acțiune sau omisiune, aflată în desfășurare sau care a încetat, ce contravine legilor care protejează interesele consumatorilor și care a adus prejudicii, aduce prejudicii sau poate aduce prejudicii

⁷¹ Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, 1.5.2009, p. 30).

intereselor colective ale consumatorilor dintr-un stat membru care este diferit de cel în care își are originea sau a avut loc acțiunea sau omisiunea în cauză, pe teritoriul căruia este stabilit comerciantul responsabil de acțiunea sau omisiunea în cauză sau în care se găsesc elementele de probă sau activele care au legătură cu acțiunea sau cu omisiunea respectivă;

(c) „încălcare pe scară largă” înseamnă:

- (1) orice acțiune sau omisiune, aflată în desfășurare sau care a încetat, ce contravine legilor care protejează interesele consumatorilor și care a adus prejudicii, aduce prejudicii sau poate aduce prejudicii intereselor colective ale consumatorilor care își au reședința în cel puțin două state membre diferite de statul în care își are originea sau a avut loc acțiunea sau omisiunea în cauză, pe teritoriul căruia este stabilit comerciantul responsabil de acțiunea sau omisiunea în cauză sau în care se găsesc elementele de probă sau activele care au legătură cu acțiunea sau cu omisiunea respectivă; indiferent dacă acțiunea sau omisiunea este în curs de desfășurare sau a încetat; sau
- (2) orice acțiuni ori omisiuni care contravin legilor ce protejează interesele consumatorilor și care au caracteristici comune, cum ar fi aceeași practică ilegală, încălcarea aceluiași interes sau care survin în același timp, în cel puțin două state membre;

(d) „autoritate solicitantă” înseamnă autoritatea competentă care formulează o cerere de asistență reciprocă;

(e) „autoritate solicitată” înseamnă autoritatea competentă care primește o cerere de asistență reciprocă;

(f) „comerciant” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, indiferent dacă este publică sau privată, care acționează în scopuri legate de activitatea sa comercială, de afaceri, meșteșugărească sau profesională, inclusiv prin intermediul unei alte persoane care acționează în numele sau în contul ei;

(g) „supraveghere a pieței” înseamnă activitățile, acțiunile sau măsurile unei autorități competente prin care aceasta determină dacă încălcările survenite în interiorul Uniunii sau încălcările pe scară largă au avut loc sau au loc în prezent;

(h) „reclamație a unui consumator” înseamnă o declarație, susținută de elemente de probă rezonabile, în care se afirmă că un comerciant a comis sau este susceptibil să comită o încălcare a legilor care protejează interesele consumatorilor;

(i) „prejudiciu adus intereselor colective ale consumatorilor” înseamnă un prejudiciu real sau potențial adus intereselor unui anumit număr de consumatori care sunt vizati de încălcările survenite în interiorul Uniunii sau de încălcările pe scară largă și care este prezumat în special în cazul în care încălcarea a adus, aduce sau este probabil că va aduce prejudicii potențiale sau reale unui număr semnificativ de consumatori aflați într-o situație similară.

Articolul 4

Termenele de prescripție pentru încălcări

- (1) Autoritățile de resort pot ancheta încălcările menționate la articolul 2 și le pot interzice comercianților să ia parte la astfel de încălcări în viitor. Autoritățile de resort pot impune penalități pentru aceste încălcări în termen de cinci ani de la încetarea încălcării.
- (2) Termenul de prescripție pentru impunerea penalităților începe să curgă din ziua în care a încetat încălcarea.
- (3) Orice acțiune întreprinsă de către autoritatea competentă în scopul procedurii de anchetă sau de asigurare a aplicării legislației în ceea ce privește încălcarea suspendă termenul de prescripție pentru impunerea de penalități până la adoptarea deciziei finale cu privire la chestiunea respectivă. Termenul de prescripție privind impunerea penalităților se suspendă cât timp decizia, ordinul sau altă acțiune a autorității competente face obiectul unei proceduri pendinte în fața unei instanțe.

CAPITOLUL II

AUTORITĂȚILE DE RESORT ȘI COMPETENȚELE ACESTORA

Articolul 5

Autoritățile de resort și birourile unice de legătură

- (1) Fiecare stat membru desemnează drept autorități de resort autoritățile publice stabilite la nivel național, regional sau local care au competențe specifice de asigurare a respectării legilor care protejează interesele consumatorilor.
- (2) Autoritățile de resort își îndeplinesc obligațiile care derivă din prezentul regulament ca și cum ar acționa în numele consumatorilor în propriile state membre și în contul acestora.
- (3) Fiecare stat membru desemnează o autoritate de resort drept birou unic de legătură.
- (4) Biroul unic de legătură este răspunzător de coordonarea activităților de anchetă și de asigurare a aplicării legislației referitoare la încălcările survenite în interiorul Uniunii și la încălcările pe scară largă, activități desfășurate de autoritățile de resort, de celelalte autorități publice prevăzute la articolul 6, de organisme desemnate prevăzute la articolul 13 și de entitățile care participă la mecanismul de alertă prevăzut la articolul 34.
- (5) Statele membre se asigură că autoritățile de resort și birourile unice de legătură dispun de resursele necesare pentru aplicarea prezentului regulament și pentru utilizarea eficace a competențelor care le sunt acordate prin articolul 8, inclusiv de resurse bugetare și de altă natură suficiente, de expertiză, de proceduri și de alte mecanisme.
- (6) Statele membre care au pe teritoriul lor mai multe autorități de resort se asigură că sarcinile acestora sunt clar definite și că autoritățile respective cooperează îndeaproape, astfel încât fiecare să își îndeplinească sarcinile în mod eficient.

Articolul 6

Cooperarea cu alte autorități publice și alte organisme desemnate

- (1) Fiecare stat membru poate impune altor autorități publice obligația de a acorda asistență autorităților de resort pentru îndeplinirea obligațiilor acestora din urmă.

(2) O autoritate de resort poate solicita celorlalte autorități publice prevăzute la alineatul (1) să ia toate măsurile de aplicare a legislației disponibile în legislația internă pentru a pune capăt încălcărilor survenite în interiorul Uniunii și încălcărilor pe scară largă sau pentru a le interzice.

(3) Statele membre se asigură că celelalte autorități publice dispun de mijloacele și competențele necesare pentru o cooperare eficientă cu autoritățile de resort la aplicarea prezentului regulament. Aceste alte autorități publice informează periodic autoritatea de resort în privința măsurilor luate pentru aplicarea prezentului regulament.

(4) Fiecare stat membru poate desemna organisme care au un interes legitim în încetarea sau interzicerea încălcărilor (denumite „organisme desemnate”) pentru a colecta informațiile necesare și a lua toate măsurile de aplicare a legislației necesare disponibile în dreptul intern, în numele unei autorități de resort solicitate.

(5) Statele membre asigură cooperarea dintre autoritățile de resort și organismele desemnate, în special pentru a se asigura că încălcările prevăzute la articolul 2 sunt comunicate fără întârziere autorităților de resort.

Articolul 7

Informații și liste

(1) Fiecare stat membru comunică fără întârziere Comisiei și celorlalte state membre identitățile autorităților de resort, ale birourilor unice de legătură, ale organismelor desemnate prevăzute la articolul 13 și al entităților care participă la mecanismul de alertă prevăzut la articolul 34, precum și orice modificări ale acestora.

(2) Comisia gestionează și actualizează, pe site-ul său web, o listă disponibilă public cu birourile unice de legătură, autoritățile de resort, organismele desemnate și entitățile respective.

Articolul 8

Competențele minime ale autorităților de resort

(1) Fiecare autoritate de resort dispune de competențele de anchetă și de executare necesare aplicării prezentului regulament și le exercită în conformitate cu prezentul regulament și cu legislația internă.

(2) Fiecare autoritate de resort dispune cel puțin de următoarele competențe, pe care le exercită în condițiile prevăzute la articolul 9, pentru:

- (a) a avea acces la orice document, orice date sau orice informații relevante referitoare la o încălcare a dispozițiilor prezentului regulament, indiferent de forma sau formatul acestora și indiferent de mediul pe care sunt stocate acestea sau de locul în care sunt stocate;
- (b) a impune oricărei persoane fizice sau juridice, inclusiv băncilor, furnizorilor de servicii de internet, registrelor de domenii, operatorilor de registre și furnizorilor de servicii de găzduire, obligația de a pune la dispoziție orice informații, date sau documente relevante, indiferent de format sau formă și indiferent de mediul pe care sunt stocate sau de locul în care sunt stocate acestea, printre altele în scopul identificării și urmăririi fluxurilor financiare și de date sau al stabilirii identității persoanelor implicate în fluxurile financiare și

de date, al găsirii de informații privind conturile bancare sau al identificării entităților care dețin anumite site-uri web;

- (c) a impune oricărei autorități publice, oricărui organism sau oricărei agenții din statul membru al autorității de resort obligația de a pune la dispoziție orice informații, date sau documente relevante, indiferent de format sau formă și indiferent de mediul pe care sunt stocate sau de locul în care sunt stocate acestea, printre altele în scopul identificării și urmăririi fluxurilor financiare și de date sau al stabilirii identității persoanelor implicate în fluxurile financiare și de date, al găsirii de informații privind conturile bancare sau al identificării entităților care dețin anumite site-uri web;
- (d) a efectua inspecțiile la fața locului necesare, în special competența de a pătrunde în orice sediu, pe orice teren sau în orice mijloc de transport sau de a solicita altor autorități să facă acest lucru pentru a examina, a confisca, a lua sau a obține copii ale informațiilor, ale datelor sau ale documentelor, indiferent de mediul pe care sunt stocate; a sigila orice spații sau orice informații, date sau documente pe durata necesară inspecției și în măsura necesară pentru inspecție; a cere oricărui reprezentant sau membru al personalului comerciantului în cauză explicații cu privire la fapte, informații sau documente legate de chestiunile care fac obiectul inspecției și a înregistra răspunsurile acestuia;
- (e) a achiziționa bunuri sau servicii în scopuri de testare, pentru a detecta încălcări ale prezentului regulament și pentru a obține elemente de probă;
- (f) a achiziționa bunuri sau servicii sub acoperirea unei identități false, pentru a detecta încălcări ale prezentului regulament și pentru a obține elemente de probă;
- (g) a adopta măsuri provizorii – în particular suspendarea unui site web, a unui domeniu sau a altui site, serviciu sau cont digital similar – pentru a preveni riscul unor prejudicii grave și ireparabile pentru consumatori;
- (h) a demara anchete sau proceduri pentru a pune capăt încălcărilor survenite în interiorul Uniunii sau încălcărilor pe scară largă ori pentru a le interzice, din proprie inițiativă, și, dacă este cazul, a publica informații referitoare la acestea;
- (i) a obține din partea comerciantului răspunzător de încălcarea survenită în interiorul Uniunii sau de încălcarea pe scară largă angajamentul de a pune capăt încălcării și, dacă este cazul, de a despăgubi consumatorii pentru prejudiciul cauzat;
- (j) a cere în scris comerciantului să pună capăt încălcării;
- (k) a pune capăt încălcării sau a o interzice;
- (l) a închide un site web, un domeniu sau alt site, serviciu sau cont digital sau o parte a acestuia, inclusiv prin solicitarea adresată unei părți terțe sau unei alte autorități publice de a pune în aplicare o astfel de măsură;
- (m) a impune sancțiuni, inclusiv plata de amenzi și de penalități, pentru încălcările survenite în interiorul Uniunii și încălcările pe scară largă, precum și pentru nerespectarea unor decizii, ordine, măsuri provizorii, angajamente sau a altor măsuri adoptate în temeiul prezentului regulament;

- (n) a dispune ca comerciantul răspunzător de încălcarea survenită în interiorul Uniunii sau de încălcarea pe scară largă să acorde despăgubiri consumatorilor care au suferit prejudicii în urma încălcării, inclusiv despăgubiri de natură financiară, și să le ofere consumatorilor care au suferit prejudicii în urma încălcării posibilitatea de a rezilia contractul sau alte măsuri compensatorii;
- (o) a dispune restituirea profiturilor obținute în urma încălcărilor, inclusiv către bugetul statului sau către un beneficiar desemnat de autoritatea de resort sau în temeiul legislației interne;
- (p) a publica deciziile finale, măsurile provizorii sau ordinele, precum și identitatea comerciantului răspunzător de încălcarea survenită în interiorul Uniunii sau de încălcarea pe scară largă;
- (q) a consulta consumatorii, organizațiile de consumatori, organismele desemnate și alte persoane interesate în privința eficacității cu care angajamentele luate ar pune capăt încălcării și ar elimina prejudiciul cauzat de aceasta.

Articolul 9

Exercitarea competențelor minime

(1) Autoritățile de resort exercită competențele prevăzute la articolul 8 în conformitate cu prezentul regulament și cu legislația internă, fie:

- (a) direct sub propria autoritate; fie
- (b) cerând instanțelor judecătorești competente să pronunțe hotărârea necesară, inclusiv, după caz, prin formularea unei căi de atac, în cazul în care această cerere nu este îndeplinită.

(2) În măsura în care autoritățile de resort își exercită competențele recurgând la instanțe judecătorești, acestea din urmă au competența de a pronunța hotărârea necesară și acționează în cadrul definit de prezentul regulament.

(3) Statele membre se asigură că taxele judiciare și alte costuri legate de adoptarea hotărârilor în instanță din cadrul procedurilor inițiate în cadrul aplicării prezentului regulament sunt proporționale și nu îngreunează aplicarea prezentului regulament.

Articolul 10

Competențe de executare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care se stabilesc condițiile pentru implementarea și exercitarea competențelor minime ale autorităților de resort prevăzute la articolul 8. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

CAPITOLUL III

MECANISMUL DE ASISTENȚĂ RECIPROCĂ

Articolul 11

Cererile de informații

- (1) O autoritate solicitată poate, la cererea unei autorități solicitante, furniza orice informație relevantă necesară pentru a se stabili dacă s-a produs o încălcare în interiorul Uniunii și pentru a pune capăt respectivei încălcări. Autoritatea solicitată comunică fără întârziere Comisiei cererea de informații și răspunsul său.
- (2) Autoritatea solicitată întreprinde anchetele pertinente sau ia orice alte măsuri necesare și pertinente pentru colectarea informațiilor necesare. Dacă este cazul, anchetele respective sunt efectuate cu sprijinul altor autorități publice sau al altor organisme desemnate.
- (3) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată poate autoriza un funcționar competent al autorității solicitante să însoțească funcționarii autorității solicitate pe parcursul anchetelor acestora.
- (4) Autoritatea solicitată răspunde la cerere aplicând procedura privind cererile de informații și în termenele stabilite de Comisie prin actul de punere în aplicare.
- (5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește termenele, formularele standard și detaliile procedurilor privind cererile de informații. Actele de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 12

Cererile de măsuri de asigurare a aplicării legislației

- (1) La cererea unei autorități solicitante, o autoritate solicitată ia toate măsurile necesare de asigurare a respectării legislației pentru a pune capăt încălcării survenite în interiorul Uniunii sau pentru a o interzice, inclusiv prin impunerea de sancțiuni sau prin dispunerea sau facilitarea despăgubirii consumatorilor pentru prejudiciul cauzat de încălcare.
- (2) Pentru a îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul alineatului (1), autoritatea solicitată își exercită competențele menționate la articolul 8 și orice alte competențele care i se conferă în temeiul legislației interne. Autoritatea solicitată stabilește măsurile de asigurare a aplicării legislației necesare pentru a pune capăt încălcării survenite în interiorul Uniunii sau a o interzice în mod proporționat, rațional și eficient. Dacă este cazul, măsurile respective sunt stabilite și aplicate cu sprijinul altor autorități publice.
- (3) Autoritatea solicitată informează periodic autoritatea solicitantă și se consultă cu aceasta în privința acțiunilor și a măsurilor întreprinse. Autoritatea solicitată informează fără întârziere, prin intermediul bazei de date prevăzute la articolul 43, autoritatea solicitantă, autoritățile de resort ale celorlalte state membre și Comisia despre măsurile luate și efectul acestora asupra încălcării survenite în interiorul Uniunii, incluzând următoarele precizări:
 - (a) dacă au fost impuse măsuri provizorii;
 - (b) dacă încălcarea a încetat;
 - (c) ce sancțiuni au fost impuse;
 - (d) în ce măsură au fost despăgubiți consumatorii;

(e) dacă măsurile adoptate au fost puse în aplicare.

(4) Autoritatea solicitată răspunde la cerere aplicând procedurile privind cererile de măsuri de asigurare a aplicării legislației și în termenele stabilite de Comisie prin actul de punere în aplicare.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește termenele, formularele standard și detaliile procedurilor privind cererile de măsuri de asigurare a aplicării legislației. Actele de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 13

Rolul organismelor desemnate

(1) Autoritatea solicitată poate numi un organism desemnat care să colecteze informațiile necesare sau să ia măsurile de asigurare a aplicării legislației necesare pentru a pune capăt respectivei încălcări sau pentru a o interzice. Autoritatea solicitată poate face acest lucru numai atunci când respectivul organism este susceptibil să obțină informațiile cerute ori să pună capăt încălcării sau să o interzică cu aceeași eficiență și eficacitate ca autoritatea solicitată.

(2) Autoritatea solicitată se asigură că numirea organismului desemnat nu conduce la divulgarea unor informații care intră sub incidența normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 41.

(3) Dacă organismul desemnat nu pune capăt încălcării survenite în interiorul Uniunii și nu o interzice în termenul prevăzut la articolul 11 alineatul (4) și la articolul 12 alineatul (4), autoritatea solicitată va da curs ea însăși cererii, în conformitate cu articolele 11 și 12.

(4) Înainte de a numi organismul desemnat, autoritatea de resort solicitată se consultă cu autoritatea solicitantă în privința intenției sale de a numi un organism desemnat. Dacă autoritatea solicitantă nu este de acord cu numirea unui organism desemnat, aceasta informează în scris autoritatea solicitată, fără întârziere, furnizând o motivație pentru obiecțiile sale. Într-un astfel de caz, autoritatea solicitată nu numește organismul desemnat și dă curs ea însăși cererii.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește termenele, formularele standard și detaliile procedurilor care implică organismele desemnate. Actele de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 14

Procedura privind cererile de asistență reciprocă

(1) În cazul unor cereri de asistență reciprocă, autoritatea solicitantă furnizează suficiente informații pentru a permite autorității solicitate să îndeplinească cererea, inclusiv orice elemente de probă necesare care nu pot fi obținute decât pe teritoriul autorității solicitante.

(2) Cererile sunt transmise de autoritatea solicitantă, spre informare, biroului unic de legătură al statului membru al autorității solicitate și biroului unic de legătură al statului membru al autorității solicitante. Biroul unic de legătură al statului membru al autorității solicitate transmite fără întârziere cererile autorității de resort pertinente.

(3) Cererile de asistență reciprocă și toate comunicările aferente se fac în scris prin intermediul formularelor standard și sunt transmise pe cale electronică, prin intermediul bazei de date menționate la articolul 43.

(4) Limbile utilizate pentru cererile de asistență reciprocă și pentru toate comunicările aferente sunt convenite de autoritățile de resort relevante.

(5) În cazul în care nu se ajunge la un acord privind limbile de comunicare, cererile se comunică în limba oficială ale statului membru al autorității solicitante, iar răspunsurile în limba oficială a statului membru al autorității solicitate. În acest caz, fiecare autoritate de resort asigură traducerile necesare ale cererilor, ale răspunsurilor și ale altor documente pe care le primește de la o altă autoritate de resort.

(6) Autoritatea solicitată răspunde direct autorității solicitante și birourilor unice de legătură ale statelor membre ale autorității solicitante și ale autorității solicitate.

Articolul 15

Refuzul de a da curs unei cereri de asistență reciprocă

(1) Autoritatea solicitată poate să refuze să dea curs unei cereri de informații prezentate în conformitate cu articolul 11 dacă sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile următoare:

(a) după părerea sa, în urma unei consultări cu autoritatea solicitantă, se dovedește că aceasta din urmă nu are nevoie de informațiile cerute pentru a stabili dacă s-a produs o încălcare în interiorul Uniunii sau dacă există motive întemeiate să se bănuiască că o astfel de încălcare se poate produce;

(b) autoritatea solicitantă estimează că informațiile nu intră sub incidența dispozițiilor privind confidențialitatea și secretul profesional și comercial menționate la articolul 41;

(c) o cercetare penală sau o procedură judiciară a fost deja începută sau s-a pronunțat deja o hotărâre definitivă cu privire la aceeași încălcare survenită în interiorul Uniunii și împotriva aceluiași comerciant de către autoritățile judiciare ale statului membru al autorității solicitate sau al autorității solicitante.

(2) Autoritatea solicitată poate să refuze să răspundă la o cerere de măsuri de asigurare a aplicării legislației prezentată în conformitate cu articolul 12, în urma unei consultări cu autoritatea solicitantă, dacă sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile următoare:

(a) o cercetare penală sau o procedură judiciară a fost deja începută sau s-a pronunțat deja o hotărâre definitivă cu privire la aceeași încălcare survenită în interiorul Uniunii și împotriva aceluiași comerciant de către autoritățile judiciare ale statului membru al autorității solicitate sau al autorității solicitante;

(b) după părerea sa, după anchetarea adecvată efectuată de autoritatea solicitată s-a stabilit că nu s-a produs nicio încălcare în interiorul Uniunii;

(c) după părerea sa, autoritatea solicitantă nu a furnizat suficiente informații, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatul (1).

O cerere de măsuri de asigurare a aplicării legislației nu poate fi refuzată pe motiv că nu s-au furnizat suficiente informații dacă o cerere de informații având drept obiect aceeași încălcare survenită în interiorul Uniunii a fost refuzată pe motiv că o cercetare penală sau o procedură judiciară a fost deja începută sau s-a pronunțat deja o hotărâre definitivă cu privire la aceeași

încălcare survenită în interiorul Uniunii și împotriva aceluiași comerciant, astfel cum se prevede la alineatul (1) litera (c).

(3) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă și Comisia în privința refuzului de a da curs unei cereri de asistență reciprocă, motivând refuzul.

(4) În eventualitatea unui dezacord între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată, autoritatea solicitantă sau autoritatea solicitată transmite fără întârziere cazul vizat Comisiei, care emite un aviz. În situațiile în care cazul nu îi este transmis, Comisia poate totuși să emită un aviz din proprie inițiativă.

(5) Comisia monitorizează funcționarea mecanismului de asistență reciprocă și respectarea de către autoritățile de resort a procedurilor și a termenelor pentru prelucrarea cererilor de asistență reciprocă. Comisia are acces la cererile de asistență reciprocă și la informațiile și documentele schimbate între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată.

(6) Dacă este cazul, Comisia poate emite orientări și poate consilia statele membre pentru a asigura funcționarea eficace și eficientă a mecanismului de asistență reciprocă.

(7) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detaliile procedurilor aplicabile cazurilor de dezacord între autoritățile de resort prevăzute la alineatele (3) și (4). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

CAPITOLUL IV

MECANISMUL DE SUPRAVEGHERE COORDONATĂ, ANCHETĂ ȘI ASIGURARE A APLICĂRII LEGISLAȚIEI PENTRU ÎNCĂLCĂRILE PE SCARĂ LARGĂ

SECȚIUNEA I

ÎNCĂLCĂRILE PE SCARĂ LARGĂ

Articolul 16

Inițierea unei acțiuni coordonate și desemnarea coordonatorului

(1) Dacă o autoritate de resort are motive întemeiate să bănuiască că se produce o încălcare pe scară largă, aceasta notifică acest lucru fără întârziere autorităților de resort ale celorlalte state membre vizate de încălcarea pe scară largă, precum și Comisiei.

(2) În cazul în care Comisia are motive întemeiate să bănuiască că se produce o încălcare pe scară largă, aceasta notifică acest lucru fără întârziere autorităților de resort vizate de încălcarea pe scară largă.

(3) După primirea notificărilor menționate la alineatele (1) și (2), autoritățile de resort vizate de încălcarea pe scară largă desemnează, prin consens, autoritatea de resort care va coordona acțiunea.

(4) Autoritățile de resort relevante pot invita Comisia să asume rolul de coordonare. Comisia informează autoritățile de resort relevante fără întârziere dacă acceptă asumarea rolului de coordonare.

(5) Atunci când transmite autorității de resort notificarea prevăzută la alineatul (2), Comisia poate propune să își asume rolul de coordonare. Autoritățile de resort relevante informează Comisia fără întârziere dacă acceptă ca Comisia să îndeplinească rolul de coordonator al acțiunii.

(6) În cazul în care Comisia refuză să își asume rolul de coordonare sau dacă autoritățile de resort relevante nu acceptă ca Comisia să îndeplinească rolul de coordonator al acțiunii, autoritățile de resort relevante desemnează o autoritate de resort care să coordoneze acțiunea. Dacă nu se ajunge la un acord între autoritățile de resort, autoritatea de resort care a efectuat prima notificare a suspiciunii de încălcare către celelalte autorități de resort coordonează acțiunea.

Articolul 17

Măsurile de anchetă în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Autoritățile de resort relevante se asigură că elementele de probă, datele și informațiile necesare sunt colectate în mod eficace și eficient. Autoritățile de resort relevante se asigură că anchetele și inspecțiile se desfășoară simultan și că măsurile provizorii sunt aplicate simultan.

(2) Autoritățile de resort relevante pot utiliza mecanismul de asistență reciprocă prevăzut în capitolul III, în special pentru a colecta elemente de probă și informații din alte state membre decât statele membre vizate de acțiunea coordonată sau pentru a se asigura că comerciantul în cauză nu eludează măsurile de asigurare a aplicării legislației.

(3) Dacă este cazul, autoritățile de resort relevante pot prezenta rezultatele anchetei și evaluarea încălcării pe scară largă în cadrul unei poziții comune, asupra căreia au căzut de acord.

(4) Dacă este cazul și fără a se aduce atingere normelor privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 41, autoritățile de resort relevante pot decide să publice poziția comună sau părți din aceasta pe propriile site-uri web și pe site-ul web al Comisiei și să solicite punctele de vedere ale altor părți interesate.

Articolul 18

Măsurile de asigurare a aplicării legislației în cadrul acțiunilor coordonate

(1) Autoritățile de resort relevante pot invita comerciantul răspunzător de încălcare să își ia angajamentul de a pune capăt încălcării și, dacă este cazul, de a despăgubi consumatorii care au suferit prejudicii sau de a lua alte măsuri care să faciliteze despăgubirea acestora. Comerciantul poate să își ia angajamentul să pună capăt încălcării și să îi despăgubească pe consumatori inclusiv din proprie inițiativă.

(2) În cazul în care comerciantul își ia un angajament, autoritățile de resort relevante pot, dacă este cazul, să publice angajamentul pe site-urile lor web sau, dacă este cazul, pe site-ul web al Comisiei, pentru a solicita punctele de vedere ale altor părți interesate și pentru a verifica dacă angajamentele în cauză sunt suficiente pentru a pune capăt încălcării și pentru a despăgubi consumatorii.

(3) Autoritățile de resort relevante pot desemna o autoritate de resort care să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației în numele celorlalte autorități de resort pentru a pune capăt încălcării pe scară largă sau pentru a o interzice, pentru a asigura despăgubirea consumatorilor sau pentru a impune sancțiuni. Atunci când desemnează o autoritate de resort care să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației, autoritățile de resort țin cont de amplasarea comerciantului în cauză. Autoritatea de resort care a fost desemnată să ia măsuri de asigurare

a aplicării legislației de către celelalte autorități de resort relevante are competența – odată ce a fost desemnată – să acționeze în numele consumatorilor din fiecare stat membru al celorlalte autorități ca și cum aceștia ar proveni din statul său membru.

(4) Autoritățile de resort pot hotărî să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației simultan în toate statele membre sau în anumite state membre vizate de încălcarea pe scară largă. În astfel de cazuri, autoritățile de resort se asigură că respectivele măsuri de asigurare a aplicării legislației sunt inițiate simultan în toate statele membre vizate.

(5) Numirea unui organism desemnat care să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației în conformitate cu alineatele (1)-(4) este posibilă numai dacă autoritățile de resort relevante își dau acordul pentru această numire și dacă aceasta nu conduce la divulgarea unor informații care intră sub incidența normelor privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 41.

Articolul 19

Încheierea acțiunilor coordonate

Autoritatea coordonatoare informează Comisia și autoritățile de resort ale statelor membre vizate, fără întârziere, atunci când încălcarea pe scară largă a încetat sau a fost interzisă.

Articolul 20

Competențe de executare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detaliile procedurilor privind acțiunile comune în caz de încălcare pe scară largă, în special formularele standard pentru notificări și pentru alte schimburi dintre autoritățile de resort și Comisie. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

SECȚIUNEA II

ÎNCĂLCAREA PE SCARĂ LARGĂ CU O DIMENSIUNE EUROPEANĂ

Articolul 21

Acțiuni comune pentru încălcările pe scară largă cu o dimensiune europeană

(1) Dacă există motive întemeiate să se bănuiască că o încălcare pe scară largă a adus prejudicii, aduce prejudicii sau poate aduce prejudicii consumatorilor din cel puțin trei sferturi din statele membre, iar aceste state totalizează cel puțin trei sferturi din populația Uniunii (situație denumită „încălcare pe scară largă cu o dimensiune europeană”), Comisia inițiază o acțiune comună. În acest scop, Comisia poate solicita autorităților de resort informațiile sau documentele necesare.

(2) Decizia de a iniția o acțiune comună este notificată birourilor unice de legătură ale statele membre vizate de acțiunea comună.

(3) O autoritate de resort poate refuza să ia parte la acțiunea comună dintr-unul din următoarele motive:

- (a) o procedură judiciară a fost deja începută cu privire la aceeași încălcare și împotriva aceluiași comerciant în statul membru respectiv;

- (b) s-a pronunțat deja o hotărâre judecătorească sau administrativă definitivă cu privire la aceeași încălcare împotriva aceluiași comerciant în statul membru respectiv.
- (4) După notificarea deciziei de a iniția o acțiune comună în conformitate cu alineatul (2), o autoritate de resort care decide să nu ia parte la acțiunea comună notifică decizia sa, fără întârziere, Comisiei și celorlalte autorități de resort, își motivează decizia, în conformitate cu alineatul (3), și furnizează documentele justificative necesare.
- (5) Comisia coordonează acțiunea comună.

Articolul 22

Măsurile de anchetare

- (1) Sub coordonarea Comisiei, autoritățile de resort relevante efectuează anchete simultane pentru a stabili dacă s-a produs o încălcare pe scară largă cu o dimensiune europeană.
- (2) Autoritățile de resort relevante pot utiliza mecanismul de asistență reciprocă prevăzut în capitolul III, în special pentru a colecta elemente de probă și informații din alte state membre decât statele membre vizate de acțiunea comună sau pentru a se asigura că comerciantul în cauză nu eludează măsurile de asigurare a aplicării legislației.

Articolul 23

Poziție comună

- (1) Rezultatele anchetei și ale evaluării încălcării pe scară largă cu o dimensiune europeană sunt prezentate într-o poziție comună în privința căreia autoritățile de resort relevante au căzut de acord.
- (2) În cazurile în care este improbabil ca încălcarea să înceteze ca urmare a angajamentelor luate de comerciantul răspunzător de încălcare, autoritățile de resort pot lua măsuri de asigurare a aplicării legislației în temeiul articolului 25 fără stabilirea unei poziții comune și fără a invita comerciantul răspunzător de încălcare să își ia angajamente.
- (3) Dacă este cazul și fără a se aduce atingere normelor privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 41, autoritățile de resort pot decide să publice poziția comună sau părți din aceasta pe propriile site-uri web și pe site-ul web al Comisiei și, dacă este cazul, să solicite punctele de vedere ale altor părți interesate.

Articolul 24

Angajamente

- (1) Autoritățile de resort relevante, coordonate de Comisie, pot invita comerciantul răspunzător de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune europeană să își ia angajamente să pună capăt încălcării și să îi despăgubească pe consumatorii care au suferit prejudicii în urma încălcării. Comerciantul poate să își ia angajamentul să pună capăt încălcării și să îi despăgubească pe consumatori inclusiv din proprie inițiativă.
- (2) În cazul în care comerciantul își ia un angajament, autoritățile de resort relevante pot, dacă este cazul, să publice angajamentul pe site-urile lor web și pe site-ul web al Comisiei pentru a solicita punctele de vedere ale altor părți interesate și pentru a verifica dacă angajamentele în cauză sunt suficiente pentru a pune capăt încălcării și pentru a despăgubi consumatorii.
- (3) Autoritățile de resort relevante evaluează angajamentele luate și comunică comerciantului rezultatul evaluării, printr-o poziție comună. Dacă angajamentele sunt suficiente pentru a pune

capăt încălcării și, dacă este cazul, pentru despăgubirea clienților, autoritățile de resort le acceptă și stabilesc un termen până la care angajamentele trebuie puse în aplicare.

(4) Autoritățile de resort relevante monitorizează punerea în aplicare a angajamentelor. În particular, acestea se asigură că comerciantul în cauză transmite rapoarte regulate Comisiei privind evoluția punerii în aplicare a angajamentelor. Dacă este cazul, autoritățile de resort pot solicita punctele de vedere ale organizațiilor consumatorilor, ale altor părți interesate și ale unor experți, pentru a verifica dacă măsurile luate de comerciant sunt în acord cu angajamentele.

Articolul 25

Măsuri de asigurare a aplicării legislației

(1) Autoritățile de resort relevante convin în privința autorității de resort sau, dacă este cazul, a autorităților de resort care trebuie să ia măsurile de asigurare a aplicării legislației împotriva comerciantului în numele celorlalte autoritățile de resort dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

- (a) este improbabil ca încălcarea să înceteze ca urmare a angajamentelor luate de comerciantul răspunzător de încălcare;
- (b) comerciantul nu își ia niciun angajament;
- (c) comerciantul își angajamente care sunt insuficiente pentru a pune capăt încălcării și pentru a-i despăgubi pe consumatori;
- (d) comerciantul nu pune în aplicare angajamentele în termenul prevăzut la alineatul (3);

(2) Autoritatea de resort care a fost desemnată să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației de către celelalte autorități de resort relevante are competența – odată ce a fost desemnată – să acționeze în numele consumatorilor din fiecare stat membru ca și cum aceștia ar proveni din statul său membru. Atunci când desemnează o autoritate de resort care să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației, autoritățile de resort țin cont de amplasarea comerciantului în cauză.

(3) Dacă autoritățile de resort nu acționează în conformitate cu alineatul (2), acestea iau măsuri simultane de asigurare a aplicării legislației în câteva sau în toate statele membre vizate de încălcarea pe scară largă cu o dimensiune europeană. Autoritățile de resort se asigură că respectivele măsuri de asigurare a aplicării legislației sunt inițiate simultan în toate statele membre vizate.

(4) Numirea unui organism desemnat care să ia măsuri de asigurare a aplicării legislației în conformitate cu alineatele (1)-(3) de la prezentul articol este posibilă numai dacă autoritățile de resort ale statelor membre vizate de aceste măsuri își dau acordul pentru această numire și dacă aceasta nu conduce la divulgarea unor informații care intră sub incidența normelor privind secretul profesional și comercial prevăzute la articolul 41.

Articolul 26

Încheierea acțiunilor comune pentru încălcările pe scară largă cu o dimensiune europeană

(1) Comisia decide să încheie o acțiune comună dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

- (a) nu sunt îndeplinite condițiile pentru acțiunea comună prevăzute la articolul 21 alineatul (1);

- (b) autoritățile de resort relevante ajung la concluzia că nu s-a produs o încălcare pe scară largă cu o dimensiune europeană;
- (c) autoritățile de resort relevante ajung la concluzia că, după punerea în aplicare a angajamentelor luate de comerciant, încălcarea a încetat și, dacă este cazul, consumatorii au fost despăgubiți;
- (d) autoritățile de resort relevante ajung la concluzia că în urma măsurilor de asigurare a îndeplinirii legislației prevăzute la articolul 25 încălcarea a încetat sau a fost interzisă și, dacă este cazul, consumatorii au fost despăgubiți.
- (2) Comisia notifică biroului unic de legătură al statelor membre vizate decizia de încheiere a acțiunii comune.

Articolul 27

Competențe de executare

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detaliile procedurilor privind acțiunile comune în caz de încălcare pe scară largă cu o dimensiune europeană, în special formularele standard pentru notificări și pentru alte schimburi dintre autoritățile de resort și Comisie. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

SECȚIUNEA III

DISPOZIȚII GENERALE APLICABILE ACȚIUNILOR COORDONATE ȘI ACȚIUNILOR COMUNE ÎNTREPRINSE ÎN TEMEIUL PREZENTULUI CAPITOL

Articolul 28

Procedura de luare a deciziilor de către statele membre

În chestiuni care decurg din prezentul capitol, autoritățile de resort relevante acționează prin consens.

Articolul 29

Rolul coordonatorului

- (1) Coordonatorul numit în conformitate cu articolul 16, 21 sau 32 are în special următoarele obligații:
- (a) se asigură că toate autoritățile de resort relevante și Comisia sunt informate în mod corespunzător și în timp util în ceea ce privește evoluția acțiunii de asigurare a aplicării legislației, următorii pași prevăzuți și măsurile care urmează să fie adoptate;
 - (b) coordonează anchetele, inspecțiile și adoptarea măsurilor provizorii în privința cărora autoritățile de resort relevante au luat o decizie în conformitate cu secțiunile I și II, monitorizează anchetele, inspecțiile și măsurile provizorii, precum și alte măsuri adoptate în temeiul articolului 8;
 - (c) coordonează pregătirea și comunicarea tuturor documentelor necesare între autoritățile de resort relevante și Comisie;

- (d) păstrează contactul cu comercianții și cu alte părți vizate de supraveghere și de măsurile de anchetă și de asigurare a aplicării legislației, în absența unui acord contrar intervenit între autoritățile de resort relevante și Comisie;
 - (e) coordonează evaluarea, consultările și monitorizarea efectuate de autoritățile de resort relevante, precum și alți pași necesari pentru prelucrarea și punerea în aplicare a angajamentelor luate de comercianții în cauză;
 - (f) coordonează alte măsuri de asigurare a aplicării legislației adoptate de autoritățile de resort relevante, inclusiv cererile adresate instanțelor pentru obținerea ordinelor și a deciziilor necesare, impunerea de sancțiuni și adoptarea de măsuri prin care să se asigure despăgubirea consumatorilor;
 - (g) coordonează cererile de asistență reciprocă depuse de autoritățile de resort relevante în temeiul capitolului III.
- (2) Coordonatorul nu este răspunzător de acțiunile întreprinse de autoritățile de resort relevante în exercitarea competențelor prevăzute la articolul 8 și nici de omisiunile acestor autorități.

Articolul 30

Obligația de cooperare și dispoziții lingvistice

- (1) Autoritățile de resort își coordonează activitățile de supraveghere a pieței și măsurile de anchetă și de asigurare a aplicării legislației întreprinse ca răspuns la încălcările pe scară largă prevăzute în secțiunile I și II. Acestea își comunică toate informațiile necesare și își furnizează fără întârziere reciproc, precum și Comisiei, orice sprijin necesar.
- (2) Autoritățile de resort pun la dispoziție resurse adecvate pentru desfășurarea unor anchete coordonate și a unor măsuri de asigurare a aplicării legislației. Autoritățile de resort pot invita funcționari ai Comisiei și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să ia parte la anchetele coordonate, la acțiunile de asigurare a respectării legislației și la alte măsuri întreprinse în temeiul prezentului capitol.
- (3) Limbile utilizate de autoritățile de resort și de Comisie pentru notificări și pentru toate comunicările aferente acțiunilor coordonate, acțiunilor comune și anchetelor concertate ale piețelor de consum efectuate în temeiul prezentului capitol fac obiectul unui acord între autoritățile de resort relevante și Comisie.
- (4) Dacă nu se poate ajunge la un acord, notificările și alte comunicări sunt transmise în limba oficială a statului membru care transmite notificarea sau comunicarea în cauză. În acest caz, fiecare autoritate de resort vizată asigură traducerea necesară ale notificărilor, ale comunicărilor și ale altor documente pe care le primește de la alte autorități de resort.
- (5) Dacă acțiunile coordonate sau comune întreprinse în temeiul secțiunilor I și II se referă la încălcări pe scară largă ale următoarelor acte legislative ale Uniunii, coordonatorul invită Autoritatea Bancară Europeană să participe cu rol de observator:
- (a) Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale;
 - (b) Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază.

Articolul 31

Poziția comună și audierea comercianților

- (1) Poziția comună prevăzută la articolele 17 și 23 este comunicată comerciantului răspunzător de încălcare. Comerciantul răspunzător de încălcare are dreptul de a fi audiat pe temele care fac parte din poziția comună.
- (2) Comerciantul are dreptul să comunice în limba oficială a statului membru în care este stabilit sau în care își are reședința. Comerciantul poate să renunțe la acest drept sau să solicite ca o altă limbă oficială a Uniunii să fie utilizată pentru comunicarea cu autoritățile de resort.
- (3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detaliile punerii în aplicare a drepturilor la apărare ale comercianților în acțiunile coordonate și comune. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 32

Anchetele concertate ale piețelor de consum

- (1) Dacă tendințele de pe piață, reclamațiile consumatorilor sau alte elemente sugerează că este posibil să se fi produs, se produc sau se pot produce încălcări pe scară largă, autoritățile de resort pot hotărî să efectueze o anchetă concertată a piețelor de consum (acțiune de verificare). O astfel de anchetă concertată este coordonată de Comisie.
- (2) Atunci când efectuează anchete concertate, autoritățile de resort relevante utilizează în mod eficace competențele prevăzute la articolul 8 și celelalte competențe care le sunt conferite prin legislația internă.
- (3) Autoritățile de resort pot invita funcționari ai Comisiei și alte persoane însoțitoare autorizate de Comisie să participe la acțiunile de verificare.
- (4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detaliile procedurilor aplicabile acțiunilor de verificare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

CAPITOLUL V

MECANISMUL DE SUPRAVEGHERE A COOPERĂRII ÎN MATERIE DE PROTECȚIE A CONSUMATORILOR

Articolul 33

Mecanismul de supraveghere

- (1) Comisia gestionează un mecanism de supraveghere pentru schimbul de informații privind încălcările sau suspiciunile de încălcare.
- (2) Mecanismul de supraveghere constă în mecanismul de alertă prevăzut la articolul 34 și în schimbul de alte informații relevante pentru detectarea încălcărilor sau a suspiciunilor de încălcare, astfel cum se prevede la articolul 36.
- (3) Mecanismul de supraveghere este pus în aplicare prin intermediul bazei de date prevăzute la articolul 43.

Articolul 34

Mecanismul de alertă

(1) O autoritate de resort notifică fără întârziere Comisiei și celorlalte autorități de resort orice situație în care există motive întemeiate să se bănuiască că pe teritoriul său are loc o încălcare care poate afecta interesele consumatorilor din alte state membre (notificare denumită „alertă”), cu ajutorul formularului standard inclus în baza de date prevăzută la articolul 43.

(2) Comisia notifică fără întârziere autorităților de resort relevante orice situație în care există motive întemeiate să se bănuiască că pe teritoriul Uniunii s-a produs o încălcare (notificare denumită „alertă”) prin intermediul bazei de date prevăzute la articolul 43.

(3) Autoritatea de resort sau Comisia include în alertă în special următoarele informații privind suspiciunea de încălcare, dacă acestea există:

- (a) o descriere a acțiunii sau a omisiunii care constituie o încălcare;
- (b) produsul sau serviciul vizat de încălcare;
- (c) statele membre care sunt sau este posibil să fie vizate de încălcare;
- (d) comerciantul care este răspunzător de încălcare sau care este suspectat de a fi răspunzător de încălcare;
- (e) temeiul juridic al eventualelor măsuri, cu referire la legislația internă și la dispozițiile aferente din actele Uniunii prevăzute în anexa la prezentul regulament;
- (f) natura procedurilor judiciare, a măsurilor de asigurare a aplicării legislației sau a altor măsuri luate referitoare la încălcare, precum și termenele și duratele acestora;
- (g) stadiul procedurilor judiciare, al măsurilor de asigurare a aplicării legislației sau al altor măsuri luate referitoare la încălcare;
- (h) autoritatea de resort care este însărcinată cu procedurile judiciare și cu alte măsuri;
- (i) dacă alerta este informativă sau destinată luării unor măsuri.

(4) În cazul unei alerte destinate luării unor măsuri, autoritatea de resort poate solicita altor autorități de resort și Comisiei, iar Comisia poate solicita altor autorități de resort să verifice dacă este posibil ca alte suspiciuni de încălcare să existe pe teritoriul altor state membre sau dacă împotriva unor astfel de încălcări au fost deja luate măsuri de asigurare a respectării legislației în alte state membre.

(5) Pentru a răspunde în mod eficace suspiciunilor de încălcare, autoritățile de resort relevante iau, în funcție de reacțiile la alertă, măsurile necesare prevăzute în capitolele III și IV.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește detaliile funcționării mecanismului de alertă, în particular formularele standard pentru alerte. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 35

Participarea altor entități la mecanismul de alertă

(1) Organismele desemnate și Centrele Europene ale Consumatorilor participă la mecanismul de alertă prevăzut la articolul 34. Statele membre desemnează organizațiile și asociațiile de consumatori, precum și alte entități, cum ar fi asociațiile comercianților, care dispun de expertiza necesară și de un interes legitim în protecția consumatorilor și care, ca atare, vor

participa la mecanismul de alertă. Statele membre informează Comisia cu privire la entitățile respective fără întârziere.

(2) Comisia poate desemna alte entități care reprezintă interesele consumatorilor și ale întreprinderilor la nivelul Uniunii pentru a participa la mecanismul de alertă.

(3) Entitățile descrise la alineatele (1) și (2) au dreptul să notifice autorităților de resort ale statelor membre vizate și Comisiei suspiciunile de încălcare și furnizează informațiile prevăzute la articolul 34 alineatul (3) cu ajutorul formularului standard pentru notificări externe din cadrul bazei de date prevăzute la articolul 43 (o astfel de notificare fiind denumită „alertă externă”).

(4) Alertele externe sunt exclusiv informative. Autoritățile de resort nu au obligația de a iniția o procedură sau de a lua vreo altă măsură ca reacție la alertele și informațiile transmise de aceste entități. Entitățile care transmit alerte externe se asigură că informațiile furnizate sunt corecte, actualizate și exacte și corectează sau, după caz, retrag fără întârziere informațiile transmise. În acest sens, acestea au acces la informațiile pe care le-au furnizat, sub rezerva limitărilor prevăzute la articolele 41 și 43.

(5) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detaliile desemnării altor entități și ale participării acestora la mecanismul de alertă. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 36

Comunicarea reciprocă a altor informații relevante pentru detectarea încălcărilor

(1) Autoritățile de resort notifică fără întârziere Comisiei și altor autorități de resort, prin intermediul bazei de date prevăzute la articolul 43, orice măsuri pe care le-au luat ca răspuns la o încălcare a legislației care protejează interesele consumatorilor pe teritoriul lor, dacă au bănuiala că acea încălcare poate afecta interesele consumatorilor din alte state membre, în special măsurile de mai jos:

- (a) orice notificare, ordin, decizie sau măsură similară a unei autorități de resort sau a unei alte autorități referitoare la inițierea procedurilor naționale privind o încălcare sau o suspiciune de încălcare;
- (b) orice hotărâre a unei instanțe sau a unei alte autorități judiciare, orice ordin judecătoresc, ordin de alt tip sau altă măsură similară care privește o încălcare sau o suspiciune de încălcare;
- (c) orice altă informație, decizie, ordin sau act al altor autorități naționale sau al altor organisme desemnate, după caz, care se poate referi la o încălcare sau la o suspiciune de încălcare.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare prin care stabilește detaliile comunicării reciproce a altor informații relevante pentru detectarea încălcărilor prevăzute în prezentul regulament. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

CAPITOLUL VI

ALTE ACTIVITĂȚI LA SCARA UNIUNII

Articolul 37

Coordonarea altor activități care contribuie la supraveghere și asigurarea aplicării legislației

(1) Statele membre se informează reciproc și informează Comisia în privința activităților pe care le desfășoară în următoarele domenii:

- (a) formarea funcționarilor lor însărcinați să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorilor, inclusiv formarea lingvistică și organizarea de seminare de formare;
- (b) colectarea și clasificarea reclamațiilor consumatorilor și schimbul de date referitoare la acestea;
- (c) dezvoltarea unor rețele de funcționari competenți specializați pe sectoare;
- (d) dezvoltarea unor instrumente de informare și comunicare;
- (e) elaborarea unor standarde, metodologii și orientări pentru funcționarii însărcinați să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorilor;
- (f) schimburile de personal, inclusiv în ceea ce privește capacitatea de a desfășura activitățile prevăzute în capitolele III și IV.

(2) Statele membre își coordonează și își organizează în comun activitățile prevăzute la alineatul (1).

(3) Comisia și statele membre fac periodic schimb de informații și de date privind reclamațiile depuse de consumatori. În acest sens, Comisia elaborează și gestionează, în cooperare cu statele membre, o metodologie armonizată de clasificare și raportare a reclamațiilor depuse de consumatori.

(4) Comisia poate adopta actele de punere în aplicare necesare pentru elaborarea cadrului de cooperare prevăzut la alineatele (1) și (2). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 38

Schimbul de personal între autoritățile de resort

(1) Autoritățile de resort pot participa la programe de schimb în care sunt implicați funcționari competenți din alte state membre, pentru a îmbunătăți cooperarea. Autoritățile de resort iau măsurile necesare pentru ca funcționarii competenți din alte state membre să participe efectiv la activitățile autorității de resort. În acest scop, funcționarii respectivi sunt autorizați să îndeplinească sarcinile care le sunt încredințate de către autoritatea gazdă de resort, în conformitate cu legile statului membru respectiv.

(2) Pe parcursul schimbului, responsabilitatea civilă și penală a funcționarilor competenți este supusă aceluiași condiții ca aceea a funcționarilor autorității gazde de resort. Funcționarii competenți din alte state membre respectă standardele profesionale și sunt supuși normelor interne de conduită ale autorității gazde de resort. Aceste norme de conduită asigură în special protecția persoanelor în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, echitatea

procedurală și respectarea integrală a normelor privind confidențialitatea și privind secretul profesional și comercial, în conformitate cu articolul 41.

Articolul 39

Schimbul de informații privind politica în materie de protecție a consumatorilor

(1) Statele membre se informează reciproc și informează Comisia în privința activităților de protecție a intereselor consumatorilor, cum ar fi:

- (a) informarea și consilierea consumatorilor;
- (b) susținerea activităților reprezentanților consumatorilor;
- (c) susținerea activităților organismelor însărcinate cu soluționarea extrajudiciară a litigiilor cu consumatorii;
- (d) asistența oferită consumatorilor în materie de acces la justiție;
- (e) colectarea de date statistice, de rezultate ale cercetărilor și de alte informații privind comportamentul și atitudinea consumatorilor.

(2) Statele membre pot, în cooperare cu Comisia, să efectueze activități comune în domeniile prevăzute la alineatul (1). Statele membre elaborează, în cooperare cu Comisia, un cadru comun pentru activitățile prevăzute la alineatul (1) litera (e).

(3) Comisia poate adopta actele de punere în aplicare necesare pentru elaborarea cadrului privind schimbul de informații prevăzut la alineatul (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 40

Cooperare internațională

(1) Uniunea cooperează cu țările terțe și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de prezentul regulament pentru a proteja interesele consumatorilor. Mecanismele de cooperare, inclusiv stabilirea unor mecanisme de asistență reciprocă și programele privind schimbul de informații confidențiale și schimbul de personal, pot face obiectul unor acorduri între Uniune și țările terțe în cauză.

(2) Acordurile încheiate între Uniune și țări terțe care au drept obiect cooperarea și asistența reciprocă pentru protejarea și consolidarea intereselor consumatorilor respectă norme privind protecția informațiilor confidențiale și a datelor cu caracter personal echivalente cu cele prevăzute la articolul 41.

(3) În cazul în care o autoritate de resort primește informații de la o autoritate dintr-o țară terță, aceasta le transmite autorităților de resort relevante din celelalte state membre, în măsura în care acordurile de asistență bilaterale încheiate cu țara terță în cauză o autorizează să facă acest lucru și în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

(4) Autoritatea de resort poate, de asemenea, să transmită unei autorități dintr-o țară terță, în cadrul unui acord bilateral de asistență încheiat cu țara în cauză, informații transmise în conformitate cu prezentul regulament, cu condiția ca autoritatea de resort care a furnizat inițial informațiile să consimtă și în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal.

CAPITOLUL VII

SECRETUL PROFESIONAL ȘI ALTE DISPOZIȚII

Articolul 41

Utilizarea informațiilor și secretul profesional și comercial

(1) Informațiile colectate în temeiul articolului 8 și comunicate autorităților de resort și Comisiei sunt utilizate numai în scopul asigurării respectării legilor care protejează interesele consumatorilor.

(2) Informațiile comunicate sub orice formă unor persoane care lucrează pentru autoritățile de resort, instanțe judecătorești, alte autorități publice și pentru Comisie, inclusiv informațiile notificate Comisiei și înregistrate în baza de date menționată la articolul 43, sunt confidențiale și fac obiectul obligației de respectare a secretului profesional dacă divulgarea acestora ar aduce atingere:

- (a) protecției vieții private și integrității persoanei, în special în conformitate cu legislația Uniunii privind protecția datelor cu caracter personal;
- (b) intereselor comerciale ale unei persoane fizice sau juridice, inclusiv în ceea ce privește proprietatea intelectuală;
- (c) procedurilor judiciare și asistenței juridice; sau
- (d) obiectivelor activităților de inspecție sau de anchetă.

– (3) Prin derogare de la alineatul (2), autoritățile de resort pot utiliza și divulga informații dacă acest lucru este necesar:

- (a) pentru a proba existența unor încălcări în interiorul Uniunii sau a unor încălcări pe scară largă;
- (b) pentru a pune capăt unor încălcări survenite în interiorul Uniunii sau încălcări pe scară largă ori pentru a le interzice.

Articolul 42

Folosirea elementelor de probă și a rezultatelor anchetelor

(1) Autoritățile de resort pot utiliza ca element de probă orice informații, documente, rezultate, declarații, copii legalizate sau produse de intelligence care le sunt transmise, indiferent de formatul lor și de mediul pe care sunt stocate.

(2) Elementele de probă, documentele, informațiile, explicațiile și rezultatele anchetelor efectuate de o autoritate de resort dintr-un stat membru în conformitate cu articolul 8 pot fi utilizate pentru proceduri inițiate în aplicarea prezentului regulament de autorități de resort din alte state membre, fără fi necesară îndeplinirea altor cerințe formale.

Articolul 43

Baza de date și sistemul pentru schimbul de informații privind încălcările

(1) Comisia creează și gestionează baza de date electronică necesară pentru stocarea și prelucrarea informațiilor primite ca suport pentru cererile de asistență reciprocă formulate în

temeiul capitolului III, măsurile adoptate în temeiul capitolului IV și mecanismul de supraveghere prevăzut în capitolul V. Baza de date este pusă la dispoziția autorităților de resort și Comisiei pentru consultare.

(2) Informațiile furnizate de alte autorități, entități și organisme desemnate sunt stocate și prelucrate în baza de date electronică, dar aceste autorități, entități și organisme desemnate nu au acces la aceasta.

(3) Datele stocate referitoare la o încălcare sunt șterse la cinci ani după încetarea încălcării. Perioada de cinci ani începe din momentul în care:

- (a) o autoritate solicitată informează Comisia, în conformitate cu articolul 12 alineatul (3), că încălcarea survenită în interiorul Uniunii a încetat;
- (b) autoritatea coordonatoare informează Comisia, în conformitate cu articolul 19, că încălcarea pe scară largă a încetat sau a fost interzisă;
- (c) Comisia decide, în conformitate cu articolul 26, că acțiunea comună referitoare la o încălcare pe scară largă cu o dimensiune europeană este încheiată, dar angajamentele luate de comercianți sunt stocate timp de 10 ani pentru a asigura respectarea legilor care protejează interesele consumatorilor;
- (d) informațiile au fost introduse în baza de date, în toate celelalte cazuri.

(4) Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare pentru crearea bazei de date. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 44

Renunțarea la rambursarea cheltuielilor

Statele membre renunță la orice cerere de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului regulament. Cu toate acestea, în cazul în care măsurile sunt respinse și considerate nefondate de către o instanță judecătorească în ceea ce privește fondul încălcării vizate, statul membru al autorității solicitante rămâne responsabil, față de statul membru al autorității solicitate, de orice cheltuială suportată și de orice pierdere suferită din acest motiv.

Articolul 45

Planurile naționale de asigurare a aplicării legislației și prioritizarea

(1) La fiecare doi ani, începând cu data de xx/xx/20xx [*data intrării în vigoare a prezentului regulament*], fiecare stat membru prezintă Comisiei planurile bienale de asigurare a aplicării legislației, cu ajutorul unui formular standard online special conceput și pus la dispoziție de Comisie. Planurile de asigurare a aplicării legislației cuprind în special:

- (a) informații privind evoluția pieței care pot afecta interesele consumatorilor în statul lor membru și pot evidenția aspecte susceptibile de a exista și în alte state membre;
- (b) dacă este cazul, un rezumat al punerii în aplicare a planului bienal anterior de asigurare a aplicării legislației, inclusiv o prezentare sintetică a acțiunilor întreprinse în conformitate cu prezentul regulament, a reclamațiilor consumatorilor și a altor reclamații primite, a activităților de supraveghere și de asigurare a aplicării legislației și a cauzelor importante din instanță, a hotărârilor și a altor ordine sau măsuri importante, precum și a motivelor pentru care este posibil ca planul bienal anterior să nu fi fost pus în aplicare integral;

- (c) informații privind organizarea, competențele și responsabilitățile autorităților de resort, precum și privind orice modificare efectivă sau preconizată a acestora;
- (d) domeniile prioritare pentru asigurarea aplicării legilor care protejează interesele consumatorilor în următorii doi ani în statul membru respectiv;
- (e) propunerile de domenii prioritare pentru asigurarea aplicării legilor care protejează interesele consumatorilor la nivelul Uniunii;
- (f) o prezentare sintetică a resurselor disponibile și a celor angajate pentru asigurarea aplicării legilor care protejează interesele consumatorilor în statul membru în următorii doi ani;
- (g) o declarație privind resursele angajate pentru punerea în aplicare a prezentului regulament în următorii doi ani.

(2) În cazul apariției unor modificări substanțiale ale circumstanțelor sau ale condițiilor de piață în cei doi ulteriori transmiteri ultimului plan de asigurare a aplicării legislației, statele membre pot transmite un plan de asigurare a aplicării legislației revizuit.

Articolul 46

Monitorizarea și punerea în aplicare a planurilor naționale de asigurare a aplicării legislației

- (1) Comisia monitorizează punerea în aplicare a planurilor naționale de asigurare a aplicării legislației. Comisia poate furniza consiliere privind punerea în aplicare a planurilor naționale de asigurare a aplicării legislației, poate stabili indicatori de referință în ceea ce privește resursele necesare pentru punerea în aplicare a prezentului regulament și poate promova bunele practici.
- (2) Comisia adoptă actele de punere în aplicare necesare pentru elaborarea formularelor standard online și a detaliilor referitoare la planurile naționale de asigurare a aplicării legislației prevăzute la articolul 45. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 48 alineatul (2).

Articolul 47

Principiile aplicabile la impunerea de sancțiuni pentru încălcări survenite în interiorul Uniunii și încălcări pe scară largă

- (1) Atunci când impun sancțiuni referitoare la încălcări survenite în interiorul Uniunii și încălcări pe scară largă, autoritățile de resort țin cont, printre altele, de următoarele elemente:
 - (a) întinderea geografică a încălcării;
 - (b) prejudiciul global cauzat sau susceptibil de a fi fost cauzat consumatorilor din alte state membre;
 - (c) repetarea încălcării în același stat membru sau în Uniune.
- (2) Comisia poate emite recomandări privind sancțiunile pentru încălcările survenite în interiorul Uniunii și încălcările pe scară largă, precum și privind coordonarea acestor sancțiuni în conformitate cu capitolul IV.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 48

Comitetul

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 49

Notificări

Statele membre comunică fără întârziere Comisiei textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă sau al acordurilor, altele decât cele privind cazuri individuale, pe care le încheie în materiile reglementate de prezentul regulament.

Articolul 50

Evaluare

Până la data de [xx/xx/20xx *cel târziu, dar în orice caz în termen de șapte ani de la intrarea în vigoare*], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament.

Acest raport conține o evaluare a aplicării regulamentului, incluzând o evaluare a eficacității procesului de asigurare a aplicării legilor care protejează interesele consumatorilor în conformitate cu prezentul regulament și o examinare care să aibă drept obiect, printre altele, modul în care a evoluat respectarea legilor care protejează interesele consumatorilor pe piețele-cheie de consum vizate de comerțul transfrontalier.

Articolul 51

Modificarea anexei la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004

În anexa la Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se adaugă următoarele puncte:

„18. Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

19. Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne: articolul 20 (JO L 376, 27.12. 2006, p. 36).

20. Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12. 2007, p. 14).

21. Regulamentul (CE) nr. 1107/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind drepturile persoanelor cu handicap și ale persoanelor cu mobilitate redusă pe durata călătoriei pe calea aerului (JO L 204, 26.7.2006, p. 1).

22. Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate: articolele 22, 23 și 24 (JO L 293, 31.10.2008, p. 3).

23. Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale: articolele 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, capitolul 10 și anexele I și II (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

24. Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază, articolele 4-18 și articolul 20 alineatul (2) (JO L 257, 28.8.2014, p. 214).”

Articolul 52

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 2006/2004 se abrogă de la [*data aplicării prezentului regulament*].

Articolul 53

Intrarea în vigoare și aplicarea

Regulamentul intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament se aplică începând de la [*un an de la intrarea în vigoare*].

Cu toate acestea, articolul 51 se aplică de la [*intrarea în vigoare a prezentului regulament*].

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului (Regulamentul privind cooperarea în materie de protecție a consumatorului)

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB⁷²

Titlul 33 — Justiție și consumatori — Capitolul 33 04: Programul privind protecția consumatorilor

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă ca urmare a unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare**⁷³

☒ Propunerea/inițiativa se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Strategia privind piața unică digitală

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific nr.

Dezvoltarea unor mecanisme mai moderne, mai eficiente și mai eficace de cooperare în vederea asigurării aplicării legislației în domeniul protecției consumatorilor și contribuirea la finalizarea pieței unice digitale.

⁷² ABM (activity based management): gestiune pe activități; ABB (activity-based budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

⁷³ Astfel cum sunt menționate la articolul 54 alineatul (2) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. *Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate*

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizați/grupurilor vizate.

Efectele asupra consumatorilor: Prin consolidarea instrumentelor și procedurilor, noul Regulament CPC va aborda într-un mod mai eficace problema prejudiciilor colective suferite de consumatori în urma încălcărilor pe scară largă survenite în UE.

Efectele asupra operatorilor economici: Propunerea nu impune nicio obligație juridică pentru sectorul afacerilor. Îmbunătățirea cadrului de reglementare pentru piețele cu amănuntul ar trebui să permită întreprinderilor, inclusiv IMM-urilor, să evite costurile legate de consilierea juridică atunci când desfășoară activități comerciale la nivel transfrontalier și să aibă mai multă încredere că în celelalte țări în care doresc să desfășoare activități comerciale se asigură aplicarea aceleiași legislații UE în materie de protecție a consumatorului. O aplicare mai coerentă a legislației la nivel transfrontalier ar urma să încurajeze competitivitatea comercianților onești, care respectă legea, să stimuleze concurența și să favorizeze condiții de concurență echitabile pe piața unică.

Efectele asupra autorităților însărcinate cu asigurarea aplicării legislației: Propunerea urmează să clarifice cadrul legal pe baza căruia se va realiza cooperarea transfrontalieră dintre autorități. Comisia va acorda sprijin optim statelor membre pentru a asigura aplicarea legislației și pentru a combate încălcările cu o importantă dimensiune europeană, evitându-se astfel proceduri paralele inutile. Costurile autorităților vor fi reduse odată cu crearea posibilității de a reutiliza elemente de probă, de a evita dublarea eforturilor și de a maximiza coerența acțiunilor de asigurare a aplicării legislației. O acțiune coordonată va înlocui 28 de acțiuni naționale, generând economii nete ce pot varia între aproximativ 44 % (în cazul în care acțiunea coordonată are succes) și 76 % (în cazul unei acțiuni nereușite).

1.4.4. *Indicatori de rezultat și de impact*

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

- Rata neconformității
- Numărul cererilor de asistență reciprocă în materie de CPC pentru care nu au fost respectate termenele limită obligatorii prevăzute
- Numărul acțiunilor comune și coordonate în materie de CPC
- Numărul alertelor „în scop informativ” care sunt emise de către părțile interesate, inclusiv de Comisie
- Elaborarea, la fiecare doi ani, a planurilor naționale de asigurare a aplicării legislației
- Elaborarea unor indicatori de referință privind resursele destinate realizării obiectivelor în materie de CPC

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Una dintre prioritățile esențiale stabilite de Comisia Europeană pentru susținerea creșterii economice în UE se referă la finalizarea pieței unice digitale. Comisia a subliniat, în Strategia sa privind piața unică digitală⁷⁴, importanța facilitării accesului consumatorilor și al întreprinderilor la bunuri și servicii online pe întreg teritoriul Europei. Comisia Europeană se angajează să acționeze pentru „o asigurare mai rapidă, flexibilă și coerentă a respectării normelor în domeniul protecției consumatorilor în cazul achizițiilor online și digitale” și subliniază că „va clarifica și va dezvolta competențele autorităților de aplicare a legii și va asigura o mai bună coordonare a activităților de monitorizare a pieței și a mecanismelor de alertă pentru o detectare mai rapidă a încălcărilor”, prin revizuirea Regulamentului CPC.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Toate măsurile care fac obiectul prezentei propuneri se referă la situații transfrontaliere sau la încălcări pe scară largă din mai multe state membre. Aspectele transfrontaliere ale legislației UE în materie de protecție a consumatorilor nu pot fi abordate într-o măsură suficientă prin acțiunile individuale ale statelor membre. Statele membre nu pot asigura singure cooperarea și coordonarea eficientă a activităților lor de asigurare a aplicării legislației. Prin urmare, în special pentru acele aspecte care au un impact paneuropean, Comisia Europeană este cea mai în măsură să preia rolul de coordonare, având în vedere amploarea și sfera de aplicare a acestei probleme, necesitatea de a coordona numeroase autorități și de a asigura un rezultat consecvent pentru consumatori și comercianți. Astfel, acțiunea la nivelul Uniunii ar genera beneficii clare pentru toate părțile vizate (în comparație cu acțiunile individuale ale statelor membre), în ceea ce privește îmbunătățirea eficacității și eficienței.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare

În anul 2012, Comisia a comandat o evaluare privind Regulamentul CPC⁷⁵, iar concluziile acestei evaluări au indicat că Regulamentul CPC a avut efecte benefice pentru autoritățile competente, consumatori și comercianți și au confirmat că obiectivele regulamentului sunt adecvate și relevante. Evaluarea a indicat și faptul că aceste obiective nu au fost realizate pe deplin și că regulamentul nu a fost valorificat la întregul său potențial. Raportul de evaluare a identificat limitări ale cadrului juridic actual în materie de CPC, și anume obstacole de ordin practic și juridic care îngreunează cooperarea dintre autoritățile competente, eficiența și eficacitatea regulamentului fiind astfel afectate (de exemplu, atribuții minime insuficiente ale autorităților însărcinate cu asigurarea aplicării legislației, schimb insuficient de informații referitoare la piață, mecanisme limitate de a aborda încălcările pe scară largă).

⁷⁴ Comunicarea Comisiei intitulată „O strategie privind piața unică digitală pentru Europa”, COM(2015) 192 final: http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

⁷⁵ Evaluarea externă a Regulamentului privind cooperarea în materie de protecție a consumatorilor, Raportul final al Consorțiului pentru evaluarea politicii de protecție a consumatorilor, 17 decembrie 2012: http://ec.europa.eu/consumers/enforcement/docs/cpc_regulation_inception_report_revised290212_en.pdf

1.5.4. *Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare*

Propunerea este una dintre inițiativele incluse în Strategia privind piața unică digitală a Comisiei Europene. De asemenea, propunerea este pe deplin consecventă și compatibilă cu politicile existente ale UE, inclusiv în sectorul transporturilor. Aceasta completează acordurile de cooperare (schimburile de informații dintre autorități) disponibile în cadrul instrumentelor sectoriale prevăzute în anexa la Regulamentul CPC.

1.6. Durata și impactul financiar

☐ Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

- ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA
- ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

X Propunere/inițiativă pe **durată nedeterminată**

- Punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,
- urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)⁷⁶

X Gestiune directă asigurată de către Comisie

- X prin intermediul serviciilor sale, inclusiv al personalului din delegațiile Uniunii;
- X prin intermediul agențiilor executive;

X Gestiune partajată cu statele membre

☐ Gestiune indirectă, cu delegarea sarcinilor de execuție bugetară:

- ☐ țărilor terțe sau organismelor pe care le-au delegat acestea;
- ☐ organizațiilor internaționale și agențiilor acestora (a se preciza);
- ☐ BEI și Fondului european de investiții;
- ☐ organismelor menționate la articolele 208 și 209 din Regulamentul financiar;
- ☐ organismelor de drept public;
- ☐ organismelor de drept public cu misiune de serviciu public, cu condiția să prezinte garanții financiare adecvate;
- ☐ organismelor de drept public dintr-un stat membru care sunt responsabile cu punerea în aplicare a unui parteneriat public-privat și care prezintă garanții financiare adecvate;
- ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în cadrul PESCE, în temeiul titlului V din TUE, identificate în actul de bază relevant.
- Dacă se indică mai multe moduri de gestiune, a se furniza detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

Punerea în aplicare a regulamentului propus ar trebui să fie asigurată prin gestiune centralizată directă de către Comisie. Gestiunea regulamentului propus poate fi completată de acțiuni din partea Agenției Executive pentru Consumatori, Sănătate, Agricultură și Alimente (CHAFEA), căreia, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 58/2003 al Consiliului din 19 decembrie 2002⁷⁷, i se pot încredința anumite sarcini în cadrul gestionării programelor comunitare. Comisia a încredințat Agenției Executive pentru Consumatori, Sănătate, Agricultură și

⁷⁶ Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimiterile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb:

<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

⁷⁷ JO L 11, 16.1.2003, p.1.

Alimente sarcini de execuție în legătură cu gestionarea programului privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020⁷⁸, care constituie temeiul juridic pentru achiziții publice și granturi în domeniul cooperării în materie de asigurare a aplicării legislației.

⁷⁸ JO L, 84, 20.3.2014, p. 42.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

În conformitate cu noul regulament, Comitetul CPC va oferi cu regularitate o platformă pentru a discuta aspecte referitoare la punerea în aplicare a noului regulament.

Conform propunerii, Comisia ar trebui să evalueze eficacitatea noului regulament și să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului în termen de cel mult 7 ani de la data intrării în vigoare a regulamentului.

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

Nu au fost identificate riscuri.

2.2.2. Informații privind sistemul de control intern instituit

Nu se aplică.

2.2.3. Estimarea costurilor și a beneficiilor controalelor și evaluarea nivelului prevăzut de risc de eroare

Nu se aplică.

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Articolul 14 din Regulamentul nr. 254/2014 privind un program multianual privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020 prevede măsuri care să asigure protecția intereselor financiare ale Uniunii. De exemplu, deciziile, acordurile și contractele care rezultă din punerea în aplicare a programului privind protecția consumatorilor prevăd în mod expres dreptul Comisiei, al OLAF și al Curții de Conturi de a efectua audituri, controale la fața locului și inspecții. De asemenea, în timpul etapei de evaluare a unei cereri de propuneri/oferte, inițiatorii și ofertanții sunt verificați în raport cu criteriile de excludere publicate, pe baza declarațiilor și a sistemului de avertizare timpurie. Mai mult, întreg personalul implicat în gestionarea contractului, precum și auditorii și controlorii care verifică la fața locului declarațiile beneficiarilor sunt instruiți periodic în legătură cu aspecte legate de fraudă și nereguli.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr Capitolul 33 04 Rubrică: Programul privind protecția consumatorilor	Dif./Nedif. f.79	Țări AELS 80	Țări candidate e81	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar
Nr. 3 Securitate și cetățenie	33 04 01 Programul privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014-2020	Dif.	DA	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare solicitate **Nu au fost solicitate linii bugetare noi.**

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
		Dif./Nedif.	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 21 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul financiar

⁷⁹

⁷⁹Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

⁸⁰

⁸⁰AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

⁸¹

⁸¹Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

[Această secțiune ar trebui completată folosind [foaia de calcul privind datele bugetare cu caracter administrativ](#) (al doilea document din anexa la prezenta fișă financiară) și încărcată în DECIDE pentru consultarea interserviciilor.]

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual	3	Securitate și cetățenie
--	----------	--------------------------------

DG: JUSTIȚIE și CONSUMATORI			AnulN ⁸² 2018	AnulN +1 2019	AnulN +2 2020		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
•Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare 33 04 01	Angajamente	(1)	0	0	0					0
	Plăți	(2)	0	0	0					0
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2 a)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ⁸³										
Numărul liniei bugetare 33 01 04 03		(3)								
TOTAL credite	Angajamente	=1+1a +3	0	0	0					0

⁸² Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

⁸³ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

pentru DG JUSTIȚIE și CONSUMATORI Nu este necesar un nou credit întrucât programul privind protecția consumatorilor pentru perioada 2014- 2020 prevede deja sprijin pentru activitățile în materie de CPC	Plăți	=2+2a +3	0	0	0					0
---	-------	-------------	---	---	---	--	--	--	--	----------

•TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
•TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII 3 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:

•TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
•TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-4 din cadrul financiar multianual (suma de referință)	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

Rubrica din cadrul financiar multianual	5	„Cheltuieli administrative”
--	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		AnulN 2018	AnulN +1 2019	AnulN +2 2020			A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	TOTAL
DG: JUSTIȚIE și CONSUMATORI								
•Resurse umane		0,268	0,268	0,268				0,804
•Alte cheltuieli administrative								
TOTAL DG JUSTIȚIE și CONSUMATORI Nu sunt necesare noi credite întrucât activitatea va fi asigurată prin reorganizarea sarcinilor existente	Credite	0,268	0,268	0,268				0,804

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,268	0,268	0,268				0,804
---	--------------------------------------	-------	-------	-------	--	--	--	--------------

milioane EUR (cu trei zecimale)

		AnulN ⁸⁴ 2018	AnulN +1 2019	AnulN +2 2020			A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	TOTAL
TOTAL credite	Angajamente							

⁸⁴

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Plăți								
--	-------	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările ↓			AnulN		AnulN+1		AnulN+2		AnulN+3		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	Tip ⁸⁵	Costur i medii	Număr	Costur i	Număr	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr.	Costu ri	Nr.	Costur i	Nr.	Costur i	Nr. total	Costuri totale
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 1 ⁸⁶ ...																		
- Realizare																		
- Realizare																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																		
- Realizare																		
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 2																		
COSTURI TOTALE																		

⁸⁵ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).

⁸⁶ Conform descrierii de la punctul 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteza

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul ⁸⁷ 2018	AnulN+1 2019	AnulN+2 2020		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	TOTAL
--	----------------------------	-----------------	-----------------	--	--	-------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	0,268	0,268	0,268					0,804
Alte cheltuieli administrative								
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,268	0,268	0,268					0,804

în afara RUBRICII 5⁸⁸ din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli de natură administrativă								
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								

TOTAL	0,268	0,268	0,268					0,804
--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	--	--	--------------

Creditele necesare pentru resurse umane și alte cheltuieli cu caracter administrativ vor fi acoperite de credite ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

⁸⁷

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

⁸⁸

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul N 2018	Anul N +1 2019	Anul N+2 2020		A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)					
33 04 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	Echivalen tul a 2 angajați cu normă întreagă	Echival entul a 2 angajați i cu normă întreagă	Echivalentul a 2 angajați cu normă întreagă		Posturi permanente, acoperite însă din actuala alocare de posturi pentru DG JUST
XX 01 01 02 (în delegații)					
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)					
10 01 05 01 (cercetare directă)					
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)⁸⁹					
XX 01 02 01 (AC, END, INT din „pachetul global”)					
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT și JED în delegații)					
XX 01 04 yy⁹⁰	- la sediu				
	- în delegații				
XX 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)					
10 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare directă)					
Alte linii bugetare (a se preciza)					
TOTAL					

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Resursele necesare sunt indicate fără a lua în considerare sarcinile care vor fi realizate de o agenție executivă. Propunerea nu duce la o creștere a resurselor deja implicate din agenția executivă.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari	Administratorii: - asigură și monitorizează implementarea și aplicarea corespunzătoare a politicilor UE privind asigurarea respectării legislației UE în domeniul protecției consumatorilor și raportează în legătură cu aceste aspecte; - urmăresc evoluția politicilor privind asigurarea aplicării legislației și schimbul
---------------------------------	--

⁸⁹ AC = agent contractual; AL = agent local; END = expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenți de muncă temporară; JED = expert tânăr în delegații.

⁹⁰ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

	de informații dintre statele membre; • participă și reprezintă Comisia la reuniunile comitetelor; • identifică și pregătesc inițiative în contextul Regulamentului CPC, participă la acestea și întreprind acțiuni subsecvente, în special pentru a asigura coordonarea acțiunilor autorităților naționale însărcinate cu asigurarea aplicării legislației. Asistenții: • asigură sprijin administrativ pentru desfășurarea activităților comitetului de comitologie; • execută diferite sarcini legate de comunicarea cu corespondenții interni și externi și cu părțile relevante în ceea ce privește cooperarea pentru a asigura aplicarea legislației; • asigură sprijin administrativ privind funcționarea instrumentului informatic care sprijină cooperarea în materie de CPC. • ajută la lansarea, gestionarea și monitorizarea cererilor de ofertă și la executarea contractelor.
Personal extern	

3.2.4. Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

- ☐ Propunerea/inițiativa necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual.

A se explica necesitatea efectuării acestei acțiuni, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

3.2.5. Contribuțiile terților

☒ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite în milioane EUR (cu trei zecimale)

	AnulN	AnulN+ 1	AnulN+ 2	AnulN+ 3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
A se preciza organismul care asigură cofinanțarea								
TOTAL credite cofinanțate								

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- X Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu trei zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul financiar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ¹						
		AnulN	AnulN+1	AnulN+2	AnulN+3	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru diversele venituri alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

--

A se preciza metoda de calcul a impactului asupra veniturilor.

--

¹ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea unei cote de 25 % pentru costuri de colectare.